

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner den konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck som ingicks i Unesco den 20 oktober 2005 och en lag om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen.

Konventionen utgör en grund för den internationella kulturpolitiken och stärker det internationella samarbetet på områdena för kultur och kulturpolitik. Konventionen understryker vikten av kopplingen mellan kultur och utveckling för alla parter. Den erkänner särarten hos kulturella aktiviteter, varor och tjänster, vilka är bärare av identiteter, värderingar och betydelser.

I konventionsbestämmelserna bekräftas staternas rätt att formulera och genomföra sin kulturpolitik och vidta åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck inom sitt territorium. Parterna förbinder sig vid internationellt samarbete, såsom utvecklingsarbete inom kultursektorn och förhållningssätt av utvecklingsländer.

En frivillig fond till förmån för kulturell mångfald inrättas genom konventionen i anslutning till Unesco.

I konventionen definieras dess förhållande till andra internationella fördrag. Detta är

särskilt viktigt bland annat i förhållande till avtal om internationell handel som ingåtts inom ramen för Världshandelsorganisationen.

I konventionen behandlas saker som till en del eller helt hör till Europeiska gemenskapens befogenhet. Därför har Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater tillsammans förhandlat fram konventionen. I konventionen har tagits in bestämmelser enligt vilka även regionala organisationer för ekonomisk integration under vissa förutsättningar kan ansluta sig till konventionen.

Europeiska gemenskapen gör vid anslutningen till konventionen en anmälan förutsatt i konventionsbestämmelserna om ansvarsfördelningen gällande de frågor som omfattas av konventionen.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen. Konventionens internationella ikraftträdande förutsätter att 30 stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration ratificerar eller godkänner den. Den lag som ingår i propositionen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som konventionen träder i kraft för Finlands del.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1. Inledning.....	3
2. Nuläge	4
3. Propositionens målsättningar och centrala förslag.....	4
4. Konventionens förhållande till lagstiftningen i Europeiska gemenskapen och Finland.....	5
4.1. Förhållandet mellan konventionen och lagstiftningen i Europeiska gemenskapen och andra beslut.....	5
4.2. Konventionens förhållande till lagstiftningen i Finland.....	7
5. Propositionens konsekvenser	7
6. Beredningen av propositionen	7
DETALJMOTIVERING.....	8
1. Konventionens innehåll	8
I Mål och allmänna principer.....	8
II Tillämpningsområde.....	8
III Definitioner.....	8
IV Parternas rättigheter och skyldigheter	9
V Förhållandet till andra instrument.....	10
VI Konventionens organ.....	11
VII Slutbestämmelser	11
BILAGA Förlikningsförfarande	11
2. Lagförslag.....	11
3. Ikraftträdande.....	11
4. Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning	12
4.1. Behovet av riksdagens samtycke	12
4.2. Behandlingsordning.....	13
LAGFÖRSLAGEN.....	14
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck ...	14
BILAGA.....	15

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Konventionens uppkomst. Diskussionen om en konvention om kulturell mångfald startade 1997—1998, då Kanada såg över sina internationella kultur- och handelsrelationer och en arbetsgrupp vid Kanadas utrikesministerium utarbetade en rapport om dessa frågor. Den viktigaste slutsatsen var att de utvägar som befintliga internationella avtal ger inte nödvändigtvis garanterar möjligheten att använda kulturpolitiska medel för att bevara och främja en kulturell mångfald.

Snart därefter blev kulturell mångfald ett centralt begrepp i den internationella kulturpolitiken.

Europeiska gemenskapen fastställde under Finlands EU-ordförandeskap 1999 ett förhandlingsmandat åt sig själv för förhandlingarna om frigörandet av handeln i Världshandelsorganisationen (WTO) i vilket förutsattes att unionen, liksom även under Uruguayrundan, skall säkerställa att gemenskapen och dess medlemsstater fortsättningsvis behåller möjligheten att bevara och utveckla sin förmåga att formulera och genomföra sin kulturpolitik och sin audiovisuella politik för att bevara den kulturella mångfalden.

I Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur Unesco uppkom en förklaring om kulturell mångfald i november 2001. Enligt förklaringen uppträder kultur i olika former över tid och rum. Denna mångfald har sin grund i den unika och olikartade identiteten hos de olika grupper och samhällen som människosläktet består av. Som en källa till utbyte, innovation och skapande är kulturell mångfald lika nödvändig för mänskligheten som biologisk mångfald för naturen.

Kanadas kulturminister startade ett inofficiellt kulturministernätverk (International Network for Cultural Policy, INCP). De diskussioner som fördes och de beredningsåtgärder som vidtogs där 1998—2003 befäste mera allmänt kulturell mångfald som ett grundläggande begrepp i den internationella kulturpolitiken. I nätverket utvecklades tanken på en konvention om saken bland annat

genom ett konventionsutkast som återger åsikterna bland de stater som deltagit i nätverket. I början av år 2003 lade en grupp ministrar som deltagit i ministernätverket fram ett förslag för Unescos generaldirektör om att ett initiativ gällande konventionsärendet skall tas i Unesco.

Vid Unescos generalkonferens hösten 2003 gavs generaldirektören ett beredningsmandat där generaldirektören bemyndigades att göra upp en rapport och ett utkast till konvention om skydd för mångfalden i kulturella innehåll och konstnärliga uttryck för Unescos 33:e generalkonferens år 2005. Generaldirektören påbörjade uppgiften genom att sammankalla en grupp med 15 medlemmar som i juni 2004 fick sitt första konventionsutkast färdigt. Medlemmarna i utkastgruppen var oberoende experter.

Unescos generaldirektör sände i juli 2004 konventionsutkastet till medlemsländerna för kommentarer och sammankallade samtidigt ett mellanstatligt expertmöte till ett forum för konventionsförhandlingar och beredning. Det mellanstatliga mötet, som leddes av Sydafrikas representant, höll tre sammanträden i september 2004, januari-februari och maj-juni 2005. För beredningen tillsatte det mellanstatliga mötet en grupp som skulle göra ett utkast till konventionstext. Gruppen som arbetat under ledning av Finlands representant sammanträdde i december 2004 och i februari 2005.

Det mellanstatliga mötet färdigställde i juni 2005 ett konventionsförslag för Unescos generalkonferens. Generalkonferensen antog konventionen den 20 oktober 2005 med en stor majoritet av rösterna (148 för och 2 emot). Fyra stater avstod från att rösta.

Allteftersom konventionsförhandlingarna framskred och godtagandet av konventionen närmade sig kom i synnerhet Förenta staternas, Israels och Japans farhågor i förgrunden. Förenta staterna förde fram misstankar om att konventionen kan komma att missbrukas som ett redskap mot frigörandet av världshandeln samt användas till att begränsa ett fritt informationsflöde och diskriminera minoriteter. Förenta staterna upprepade dessa

synpunkter vid Unescos generalkonferens och underströk på nytt konventionens eventuella negativa effekter för de mänskliga rättigheterna och inom området för immateriella rättigheter. Konferensen visade dock att den stora majoriteten av Unescos medlemsstater inte ansåg Förenta staternas hotbilder vara befogade. Endast Förenta staterna och Israel röstade emot konventionen.

Japan som under konventionsförhandlingarna framfört sin oro över konventionens verkningar för de handelspolitiska skyldigheterna röstade dock för konventionen vid generalkonferensen. På framställning av Japan godtogs en separat resolution där det betonats att konventionen uttryckligen hör till området för kultur.

Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater deltog aktivt och i nära samarbete i förhandlingarna om konventionen samt bidrog på ett betydande sätt till konventionens uppkomst och dess innehåll.

Konventionen var den första som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater tillsammans förhandlat fram inom ramen för Unesco. I det sammanhanget uppstod vissa inledande svårigheter för gemenskapens deltagande på grund av Unescos institutionella ordning och arbetssätt. Europeiska gemenskapen är inte medlem av Unesco och har ingen rätt att delta i möten av Unescos organ utan skilda beslut. Europeiska gemenskapen beviljades först på våren 2005 en utvidgad ställning som observatör i Unesco. Detta gav Europeiska kommissionen möjligheten att delta i det mellanstatliga mötets sammanträden och använda gemenskapens yttranderätt. Medlemsstaterna använde sin egen rösträtt.

Konventionens betydelse. Konventionen är det första omfattande internationella avtalet som gäller kultur och kulturpolitik. Den formulerar staternas uppgifter och bildar en internationell ram för att skydda och främja den kulturella mångfalden. Konventionen betonar att kulturella produkter och tjänster har två slags naturer: de förmedlar kulturella värderingar och betydelser och är samtidigt föremål för ekonomisk verksamhet och handel.

Konventionen erkänner staternas och den offentliga politikens och åtgärdernas berättigande och betydelse vid skyddandet och främjandet av mångfalden av kulturella ut-

tryck. Den utgör dessutom en grund för internationellt samarbete och främjandet av utveckling i synnerhet i u-länder och innehåller specialbestämmelser om situationer där kulturella uttryck kan vara hotade eller riskera att försvinna.

Konventionen har utarbetats i Unesco på samma nivå som avtal som ingås av Världsoorganisationen för immateriell äganderätt WIPO, WTO och Världshälsoorganisationen WHO eller multilaterala avtal inom området för miljö. Konventionen bekräftar kulturpolitiken och dess grund. Parterna förbinder sig att beakta bestämmelserna i denna konvention när de tillämpar och tolkar andra fördrag i vilka de är parter eller när de undertecknar andra internationella åtaganden. Parterna skall dessutom förbinda sig att främja målen och principerna för denna konvention i andra internationella forum.

2. Nuläge

Det internationella avtalssystemet för kultur och kulturpolitik har hittills varit bristfälligt. Det har inte funnits några omfattande kulturpolitiska konventioner före Unescos konvention. Det finns en stor mängd internationella överenskommelser om kulturellt samarbete mellan stater och om inrättandet av olika samarbetsorgan. Däremot finns det inga avtal om själva kulturpolitiken.

Den nya konventionen befäster kulturens ställning internationellt. Konventionen utgör en grund för kulturpolitikens internationella dimension och bekräftar kulturpolitikens och den audiovisuella politikens multilaterala natur.

Den antagna konventionen motsvarar till stor del de förhandsmål och förväntningar som Finland ställt på konventionsförhandlingarna.

3. Propositionens målsättningar och centrala förslag

Syftet med propositionen är att för Finlands del sätta i kraft den aktuella konventionen. Finland har som medlemsstat i Europeiska gemenskapen varit aktiv i konventionsförhandlingarna och på flera punkter medverkat till innehållet i konventionens bestämmelser.

Målet är att Europeiska gemenskapen och

dess medlemsstater skall kunna så snabbt och så samtidigt som möjligt sätta konventionen i kraft.

Konventionen bekräftar att staterna har rätt att forma sin kulturpolitik och formge sina kulturpolitiska åtgärder. Den erkänner att kulturella aktiviteter, varor och tjänster är bärare av identiteter, värderingar och betydelser.

En konkret formulering av kulturpolitiken har varit av stor vikt när konventionen ingåtts och beretts. Detta har stor betydelse för länder i vilka kulturpolitiken inte har varit så utvecklade. Sådana är många u-länder.

Bestämmelserna i konventionen som talar om statens rättigheter och skyldigheter ger riktlinjer för vad som kan vara statens uppgift och ansvar inom området för kultur och kulturpolitik.

Målet för konventionen är att främja gränsöverskridande rörlighet för kulturprodukter och -tjänster samt fri och mångsidig rörlighet för personer.

Bestämmelserna om utbyte av information och erfarenheter samt utökande av utbildning och allmän kunskap understöder parternas samarbete.

Viktiga är även specialbestämmelserna om situationer i vilka kulturella uttryck är hotade eller riskerar att försvinna.

Bestämmelserna om främjande av internationellt samarbete stödjer uppnåendet av målen. I konventionen finns en bestämmelse enligt vilken alla stater skall sträva efter att införliva kulturen i sin politik för hållbar utveckling.

U-ländernas behov är föremål för särskild uppmärksamhet i konventionen. Utvecklingssamarbete har stakats ut i synnerhet med beaktande bland annat av kulturindustrins ställning, spridningen av produkter och tjänster samt marknaden för dessa, konstnärernas ställning och rörlighet.

Inrättandet av en internationell fond ger också betydande nya möjligheter. Det är frivilligt att delta i finansieringen av fonden. Det är önskvärt att fonden blir en viktig kanal för verksamheten. De parter som via den satsar på att globalt stödja mångfalden av kulturella uttryck kan ställa egna villkor och betoningar som betjänar målen för konventionen.

Konventionens förhållande till andra rättsinstrument blev det politiskt allra svåraste

förhandlingsobjektet.

I Finland intogs redan före den egentliga beredningen av konventionstexten den ståndpunkten att den nya konventionen inte får ingripa i rättigheter eller skyldigheter enligt andra fördrag. Innehållet i den slutliga artikeln som togs in i konventionen fastställer de principer som framgår av rubriken, vilka är ömsesidigt erkännande, komplementaritet och utan underordning. Konventionsbestämmelserna bekräftar den internationella konventionsprincipen om avtalsbundenhet.

Genom konventionen inrättas nödvändiga organ för administreringen av konventionen, en partskonferens och en regeringskommitté. Unescos sekretariat bistår konventionens organ.

4. Konventionens förhållande till lagstiftningen i Europeiska gemenskapen och Finland

4.1. Förhållandet mellan konventionen och lagstiftningen i Europeiska gemenskapen och andra beslut

Sakinnehållet i konventionen gäller till stor del frågor i vilka antingen Europeiska gemenskapen eller dess medlemsstater har exklusiv befogenhet. Konventionen innehåller också bestämmelser i fråga om vilka befogenheten är uppdelad mellan gemenskapen och medlemsstaterna. Av denna orsak deltog både Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater i förhandlingarna om konventionen.

Europeiska gemenskapens råd bemyndigade genom ett beslut av den 16 november 2004 Europeiska kommissionen att förhandla om konventionen på Europeiska gemenskapens vägnar. I förhandlingsanvisningarna ålades kommissionen att säkerställa att bestämmelser enligt vilka Europeiska gemenskapen kan bli avtalslutande part tas in i konventionen.

Gemenskapen lyckades med detta mål och enligt bestämmelserna i artikel 27 stycke 3 är konventionen öppen för anslutning även av alla regionala organisationer för ekonomisk integration. Enligt villkoren i artikeln kan även Europeiska gemenskapen, som är en sådan organisation, ansluta sig till konventionen. I enlighet med artikel 27 stycke 3

punkt c) skall en regional organisation för ekonomisk integration och dess medlemsstater i sitt anslutningsinstrument noggrant meddela parterna den överenskomna ansvarsfördelningen mellan organisationen och medlemsstaterna när det gäller frågor som omfattas av konventionen. Om den ömsesidiga ansvarsfördelningen senare ändras skall organisationen underrätta depositarien om detta, och depositarien skall i sin tur meddela parterna denna ändring.

Kommissionen lade den 21 december 2005 fram ett förslag (KOM(2005) 678 slutlig) till rådets beslut om ingående av Unescos konvention om främjande av och skydd för mångfalden av kulturella uttryck. Den rättsliga grunden för förslaget till beslut är artiklarna 89, 133, 151, 181 och 181 a tillsammans med artikel 300.2 andra meningen och 300.3 första stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Enligt artikel 1 i förslaget till beslut fattar rådet beslut på Europeiska gemenskapens vägnar om att godkänna den konvention som antogs vid Unescos generalkonferens den 20 oktober 2005 i Paris.

I artikel 2 i förslaget till beslut bemyndigas rådets ordförande att utse de personer som skall ha rätt att deponera godkännandeinstrumentet på Europeiska gemenskapens vägnar hos Unescos generaldirektör. Likaså bemyndigas rådets ordförande att deponera en förklaring gällande behörighet enligt artikel 27 stycke 3 punkt c i konventionen när godkännandeinstrumentet deponeras och att göra en annan unilateral förklaring som gäller konventionens tillämpning i relationerna mellan gemenskapens medlemsländer.

Enligt artikel 3 i förslaget till beslut skall kommissionen företräda Europeiska gemenskapen vid sammanträdena för de organ som inrättas genom konventionen och särskilt partskonferensen. Kommissionen förhandlar också på gemenskapens vägnar i de frågor som ingår i dessa organs behörighet.

Som bilagor till förslaget till beslut har tagits in förslag till ovan nämnda förklaringar.

Europeiska gemenskapen har exklusiv eller delad befogenhet på de områden som omfattas av konventionen i synnerhet i enlighet med bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Gemenskapens befogenhet på området för

den gemensamma handelspolitiken är exklusiv med undantag för handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter samt kulturella och audiovisuella tjänster. Artiklarna 131—134 i EG-fördraget gäller detta.

Gemenskapen idkar utvecklingssamarbete i enlighet med artiklarna 177—181 och samarbetar med de industrialiserade länderna i enlighet med artikel 181 a utan att detta begränsar medlemsstaternas befogenhet.

Gemenskapens befogenhet är delad bland annat när det gäller fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital (artiklarna 23—31 och 39—60), konkurrensregler (artiklarna 87—89) och inre marknaden samt immateriella rättigheter (artiklarna 94—97).

I enlighet med artikel 151.4 i EG-fördraget skall gemenskapen beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i fördraget. I enlighet med inledningen i artikeln skall gemenskapens mål i synnerhet vara att respektera och främja sin kulturella mångfald.

Gemenskapen har använt den befogenhet som övergått på den på de områden som konventionen omfattar i flera av rådets förordningar, direktiv och beslut samt i rådets och parlamentets direktiv. En förteckning över dessa ingår i bilagan till ovan nämnda förslag till rådets beslut.

Förteckningen är inte uttömmande utan avsedd att beskriva omfattningen av gemenskapens befogenhet i enlighet med grundfördraget. I förteckningen nämns bland annat rådets beslut om ingående i Europeiska gemenskapens namn, av de avtal som uppnåddes i de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (94/800/EG), rådets förordningar om finansiellt bistånd till Medelhavsområdet (2698/2000), Östeuropa (3906/89 och 2666/2000) och Asien och Latinamerika (443/92), Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av Kultur 2000-programmet (508/2000/EG) och rådets samt Europaparlamentets och rådets beslut om genomförandet av Media-programmet (2000/821/EG och 163/2001/EG). I förteckningen ingår dessutom bland annat rådets förordning med bestämmelser om statligt stöd (659/1999) och flera av rådets eller Europaparlamentets och rådets direktiv, såsom televisionsdirektivet (89/552/EEG) och direktiv som gäller upphovsrätt (2001/29/EG,

2001/84/EG, 93/83/EEG och 93/98/EEG).

Målet vid beredningen av rådets beslut om att godkänna konventionen är att i rådets beslut skall kommissionens befogenheter att representera Europeiska gemenskapen uttryckligen begränsas till sådana saker där gemenskapen har befogenhet.

4.2. Konventionens förhållande till lagstiftningen i Finland

Konventionen gäller flera saker som i Finland regleras i lagstiftningen. Dessa är bland annat bestämmelser som gäller de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, och bestämmelser genom vilka man understöder åtgärder som ger nationella kulturella aktiviteter, varor och tjänster möjlighet att finna en plats på det nationella territoriet eller som uppmuntrar till fritt utbyte och fri rörlighet för dessa.

De bestämmelser som innehåller rättigheter i konventionen reglerar de avtalslutande staternas förhållanden till varandra. I synnerhet parternas rätt enligt artikel 5 att formulera och genomföra sin kulturpolitik och vidta åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck är en "rättighet" i likhet med en förklaring. De bestämmelser som innehåller förpliktelser i konventionen förpliktar parterna i förhållande till varandra eller i förhållande till de övriga parternas rättssubjekt.

En del av "förpliktelserna" gäller sådan praktisk verksamhet som inte regleras i lagstiftningen men som orsakar ekonomiska verkningar. När det gäller förpliktelserna i konventionen finns inga kvantitativa krav.

Fördraget skapar inga subjektiva genomförbara rättigheter för någon. I konventionen förutsätts inte heller att rättigheter eller skyldigheter effektiviseras med sanktioner eller med hjälp av prövning och genomförande.

Finland satte som mål för konventionsförhandlingarna att konventionens bestämmelser om ömsesidiga förbindelser, rättigheter och skyldigheter skall vara exakta och tydliga och utgöra en normgrund för en tillämpningspraxis för konventionen och även vid behov för genomförandet. I detta avseende har man dock inte lyckats.

Konventionen har dock i den form som konventionens bestämmelser om rättigheter

och skyldigheter är i den slutliga konventionstexten stor betydelse som styrande instrument som visar parternas uppgifter på området för kultur och kulturpolitik och skapar en grund för samarbete mellan parterna.

I artikel 25 i konventionen ingår bestämmelser om lösning av tvister mellan parterna. Om inte förhandlingar mellan parterna leder till överenskommelse eller medling, som begärts i samråd, kan parterna söka förlikning enligt det förfarande som anges i bilagan till konventionen. Parterna kan göra ett förbehåll med avseende på bestämmelserna om förlikningsförfarandet.

Däremot är det fullt möjligt att det uppstår tvister om sådana statliga åtgärder i enlighet med denna konvention som en konventionspart eller någon annan part antar strider mot övriga fördrag mellan konventionsparterna och de övriga parterna. Lösningen på sådana tvister hör inte till området för den konvention som nu behandlas.

Att sätta konventionen i kraft för Finlands del kräver inte att lagstiftningen ändras eller ny lagstiftning. Finlands gällande lagstiftning strider inte till någon del mot konventionen.

5. Propositionens konsekvenser

Finlands lagstiftning motsvarar på ovan nämnt sätt de krav som konventionen ställer.

Propositionen har inga direkta konsekvenser för ekonomi eller organisation.

Beslut om konventionens ekonomiska konsekvenser kan fattas av avtalsparterna. Till dessa hör ett eventuellt deltagande i den frivilliga fond som inrättas genom konventionen i syfte att främja kulturell mångfald. Undervisningsministeriet har i sin plan för kultur och utvecklingspolitik föreslagit att Finland skall delta i fonden som en del av sitt utvecklingssamarbete.

6. Beredningen av propositionen

Regeringens proposition har beretts vid undervisningsministeriet. Utlåtande om förslaget till proposition begärdes hos de övriga ministerierna samt centrala inrättningar och organisationer, vars verksamhetsområde konventionen berör, samt ett diskussionsmöte ordnades den 14 mars 2006.

DETALJMOTIVERING

1. Konventionens innehåll

Inledning. I de inledande styckena framhävs att kulturell mångfald är av stort värde för mänskligheten och belyses dess betydelse och vikt. Kulturell mångfald är en grundläggande resurs för en hållbar utveckling av gemenskaper, folk och nationer. I inledningen erinras om att kulturell mångfald som får utvecklas inom en ram av demokrati, tolerans, social rättvisa och ömsesidig respekt mellan folken och kulturerna är en nödvändig förutsättning för fred och säkerhet.

I de inledande styckena hänvisas dessutom bland annat till kulturens betydelse för samhällets sammanhållning, vikten av traditionella kulturella uttryck, språklig mångfald och en levande kultur för alla, också för personer som tillhör minoriteter och för ursprungsbefolkningarna.

I Mål och allmänna principer

Artikel 1. Mål. I artikeln anges målen för konventionen, varav det viktigaste är i enlighet med punkt a) att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck. I enlighet med punkt g) är konventionens mål att erkänna särarten hos kulturella aktiviteter, varor och tjänster, vilka är bärare av identiteter, värderingar och betydelser. I enlighet med punkt h) är målet för konventionen att åter bekräfta staternas suveräna rätt att behålla, anta och genomföra den politik och de åtgärder som de anser lämpliga för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck inom sitt territorium. Enligt punkt i) är målet för konventionen att förstärka internationellt samarbete för att särskilt öka utvecklingsländernas förmåga att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck.

Artikel 2. Allmänna principer. Artikeln berättar viktiga saker om de principer som konventionen grundar sig på. Dessa är de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och staternas suveränitet. Vid sidan av dem talas bland annat om lika värdighet och respekt för alla kulturer, solidari-

tet och internationellt samarbete, att de ekonomiska och kulturella aspekterna i utvecklingen skall komplettera varandra samt om hållbar utveckling, utgående från vilka ledande principer har bildats.

II Tillämpningsområde

Artikel 3. Tillämpningsområde. Konventionens tillämpningsområde är omfattande och täcker all den politik och de åtgärder som parterna antar ("related to") för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck. Finland ställde en omfattande konvention som mål och i samarbete med Europeiska kommissionen och några medlemsstater i gemenskapen kunde denna formulering godkännas allmänt. Konventionen kan tillämpas på både politik och åtgärder som uttryckligen har formulerats för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck och på politik som kan bidra till detta.

III Definitioner

Artikel 4. Definitioner. De definitioner som tagits in i konventionen har stor betydelse för tillämpningen och tolkningen av konventionen. Största delen av dem är en del av konventionens materiella innehåll.

Definitionen på "kulturell mångfald" i artikel 4 punkt 1 första stycket är vidsträckt och täcker mångfald både inom och mellan kulturer.

Definitionerna på "kulturellt innehåll", "kulturella uttryck" och "kulturella aktiviteter, varor och tjänster" i punkterna 2, 3 och 4 utgör en sammanhörande och logiskt förbunden grupp. Med "kulturella aktiviteter, varor och tjänster" avses sådant som innehåller eller förmedlar kulturella uttryck, oberoende av sitt handelsvärde. "Kulturella uttryck" är åter uttryck som är resultatet av individers, grupper eller samhällets skapande och som har ett kulturellt innehåll. Slutligen avses med "kulturellt innehåll" den symboliska betydelsen, den konstnärliga dimensionen och de kulturella värden som har sitt ursprung i kul-

turella identiteter eller som uttrycker dessa.

Definitionen på ”kulturnärings” i punkt 5 täcker kulturella varor och tjänster samt produktion och distribution.

Definitionen på ”kulturpolitik och kulturpolitiska åtgärder” i punkt 6 är en av nyckelpunkterna i konventionen. Definitionen är en definition på kulturpolitik och kulturpolitiska åtgärder som i synnerhet är inriktade på kultur. Gränsdragningen framgår av de kriterier som tagits med i definitionen; politik kan antingen vara inriktad på kultur i sig eller vara avsedd att ha direkt inverkan på kulturella uttryck hos enskilda, grupper eller samhällen. Definitionen täcker all sådan politik och alla sådana åtgärder på lokal, regional, nationell och internationell nivå.

Definitionerna på ”skydda” och ”skydd” togs in i konventionen i synnerhet på grund av Förenta staternas farhågor, i syfte att undvika en sådan tolkning att konventionen berättigar till egentlig protektionism inom området för handelspolitik.

Definitionen på ”interkulturalitet” i punkt 8 torde vara överflödig. Begreppet används i endast ett mål enligt artikel 1 i konventionen.

IV Parternas rättigheter och skyldigheter

Artikel 5. *Allmän regel om rättigheter och skyldigheter.* Den allmänna regeln i artikeln är en hörnsten i konventionen. Enligt den bekräftar parterna åter sin suveräna rätt att formulera och genomföra sin kulturpolitik och vidta åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck och förstärka det internationella samarbetet för att uppnå målen för konventionen. Bestämmelserna i artikeln stödjer sig på principerna i Förenta nationernas stadga, principerna i internationell rätt och allmänt erkända instrument beträffande mänskliga rättigheter. Enligt andra stycket skall alla parternas politik och åtgärder stämma överens med bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 6. *Parternas rättigheter på nationell nivå.* Bestämmelserna i artikeln karakteriserar de åtgärder som parterna får vidta inom sitt territorium för att uppnå målen för konventionen. I andra stycket finns en förteckning över sådana åtgärder. Dessa kan

vara

- lagstiftningsåtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck,

- åtgärder som på ett lämpligt sätt ger nationella kulturella aktiviteter, varor och tjänster möjlighet att finna en plats på det nationella territoriet, även inbegripet det språk som används,

- åtgärder som syftar till att ge de oberoende nationella kulturnäringsarna och verksamheten i den informella sektorn ett effektivt tillträde till produktions-, distributions- och spridningssätt,

- åtgärder som syftar till att bevilja offentliga ekonomiska bidrag,

- åtgärder som syftar till att uppmuntra ideella organisationer, samt offentliga och privata institutioner, konstnärer och andra yrkesverksamma inom kultur, att utarbeta och främja fritt utbyte av och fri rörlighet för idéer och kulturella uttryck samt kulturella aktiviteter, varor och tjänster, och att främja skapandet och företagandet i deras verksamhet,

- åtgärder som syftar till att inrätta och stödja offentliga institutioner,

- åtgärder som syftar till att uppmuntra och stödja konstnärer samt alla som är verksamma inom skapandet av kulturella uttryck, och

- åtgärder som syftar till att främja mediernas mångfald, däribland genom radio- och TV i allmänhetens tjänst.

Artikel 7. *Åtgärder avsedda att främja kulturella uttryck.* I enlighet med artikeln skall parterna sträva efter att på sitt territorium skapa förutsättningar som uppmuntrar enskilda och samhällsgrupper att skapa, framställa, sprida och fördela sina egna kulturella uttryck och ha tillgång till dem, med hänsyn till de särskilda villkoren och behoven hos kvinnor samt hos olika samhällsgrupper, däribland personer som tillhör minoriteter och ursprungsbefolkningar. Stycke 1 punkt b stödjer strävan efter att få tillgång till olika kulturella uttryck, även från övriga världen.

Artikel 8. *Åtgärder avsedda att skydda kulturella uttryck.* Artikeln innehåller bestämmelser om åtgärder i situationer där de kulturella uttrycken riskerar att försvinna eller är allvarligt hotade eller kräver en brådsakande skyddsåtgärd. Bestämmelserna hänvisar utan vidare specificering till alla lämpliga åtgärder. Parterna skall rapportera om åtgär-

derna till regeringskommittén som avses i artikel 23. Bestämmelserna i artikeln förhandlades fram i en omfattande och representativ arbetsgrupp vid det mellanstatliga expertmötet.

Artikel 9. Utbyte av information och öppenhet. Enligt artikeln skall parterna vart fjärde år lämna lämplig information om sina åtgärder i en rapport till Unesco och utse en kontaktpunkt som får ansvaret för informationsutbytet om konventionen.

Artikel 10. Utbildning och upplysning till allmänheten. Parterna skall förbinda sig att uppmuntra och utveckla förståelsen för att det är viktigt att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck, bland annat genom program för utbildning och upplysning till allmänheten samt genom att samarbeta och sträva efter att uppmuntra skapandet och förstärka produktionsförmågan genom att införa program för utbildning, fortbildning och utbyte inom kulturnäringarnas område.

Artikel 11. Civila samhällets deltagande. Parterna skall uppmuntra det civila samhället att delta i strävan efter att uppnå målen för konventionen.

Artikel 12. Främjande av internationellt samarbete. Parterna skall sträva efter att förstärka sitt bilaterala, regionala och internationella samarbete.

Artikel 13. Införlivande av kultur i hållbar utveckling. Parterna skall sträva efter att införliva kulturen i sin utvecklingspolitik på alla nivåer.

Artikel 14. Utvecklingssamarbete. Parterna skall sträva efter att stödja samarbete för en hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning. Bestämmelserna i artikeln kom till vid det mellanstatliga mötet vid förhandlingar i en öppen arbetsgrupp där ett femtiotal delegationer deltog. Bestämmelsen täcker bl.a. följande:

- förstärkning av kulturnäringarna,
- kapacitetsbyggande genom utbyte av information, erfarenhet och sakkunskap samt fortbildning,
- överföring av teknik och av kunskaper,
- finansiellt stöd bl.a. genom upprättandet av en fond enligt artikel 18, genom att bevilja offentligt utvecklingsbistånd och genom andra former av finansiellt bistånd.

Artikel 15. Arrangemang för samarbete. Genom konventionen uppmuntras partner-

skap mellan och inom offentlig och privat sektor och ideella organisationer, i synnerhet inom utvecklingssamarbetet.

Artikel 16. Förmånsbehandling av utvecklingsländer. Enligt artikeln skall industriländerna underlätta kulturbyten med utvecklingsländerna genom att bevilja förmånsbehandling för deras konstnärer och andra yrkesverksamma och utövare inom kulturen, samt för deras kulturella varor och tjänster. Konventionen innehåller inga mängdförpliktelser i fråga om kulturutbyte.

Artikel 17. Internationellt samarbete i situationer av allvarligt hot mot kulturella uttryck. Artikeln innehåller en hänvisning till artikel 8, som innehåller bestämmelser för dessa specialsituationer.

Artikel 18. Internationella fonden till förmån för kulturell mångfald. Genom konventionen inrättas en internationell fond. Det är frivilligt att delta i finansieringen av fonden. Parter som via fonden satsar på att globalt stödja kulturell mångfald kan ställa egna villkor och betoningar för sitt stöd, vilka inte får vara oförenliga med målen i konventionen. I artikeln räknas utöver parternas bidrag upp vilka övriga källor fondens tillgångar kan bestå av.

Artikel 19. Utbyte, analys och spridning av information. Genom befintliga organisationsstrukturer och system skall Unesco enligt konventionen sörja för utbyte, analys och spridning av information samt genom att upprätta en databank för ändamålet vid Unesco.

V Förhållandet till andra instrument

Artikel 20. Förhållandet till andra rättsinstrument: Ömsesidigt erkännande, komplementaritet och utan underordning. Artikeln innehåller fem huvudelement:

- parterna skall i god tro fullgöra sina skyldigheter enligt denna konvention och alla andra fördrag i vilka de är parter. Detta är en hänvisning till den allmänna principen om avtalsbundenhet (*pacta sunt servanda*),
- parterna skall inte underordna denna konvention något annat fördrag,
- parterna skall främja ömsesidigt erkännande mellan denna konvention och andra

fördrag,

- när de tolkar och tillämpar detta och andra fördrag eller när de undertecknar andra internationella åtaganden, skall parterna ta hänsyn till de relevanta bestämmelserna i denna konvention,

- inget i denna konvention skall tolkas så att det ändrar parternas rättigheter och skyldigheter enligt andra fördrag.

Det är viktigt att konventionen inte påverkar andra fördrag eller ger grund för överträdelse av skyldigheterna i andra fördrag. Där emot ger den riktlinjer för tillämpning och tolkning av fördrag i synnerhet i situationer där samma sak behandlas i två eller flera olika fördrag.

Artikel 21. *Internationellt samråd och internationell samordning.* Genom bestämmelserna i artikeln skall parterna förbinda sig att främja målen och principerna för konventionen i andra internationella forum och samråda med varandra om det behövs.

VI Konventionens organ

Genom bestämmelserna i artikel 22 och 23 inrättas konventionens organ, en partskonferens och en regeringskommitté samt definieras deras uppgifter.

Artikel 24. *Unescos sekretariat.* Unescos sekretariat skall bistå konventionens organ.

VII Slutbestämmelser

Artiklarna 25—35 innehåller slutbestämmelserna i konventionen.

Artikel 25. *Tvistlösning.* Tvister löses enligt artikeln i första hand genom förhandling mellan parterna eller vid en medling som de begär. Om en överenskommelse inte nås på detta sätt, kan förlikning enligt stycke 3 tillgripas. Bestämmelser om detta förfarande ingår i en bilaga till konventionen.

Artikel 26. *Medlemsstaternas ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning.* Unescos medlemsstater kan ratificera, godta eller godkänna konventionen eller ansluta sig till den.

Artikel 27. *Anslutning.* Övriga stater och bl.a. regionala organisationer för ekonomisk integration kan ansluta sig till konventionen i enlighet med artikel 27. Bestämmelserna i

stycke 3 har tagits in i konventionen i enlighet med Europeiska gemenskapens förslag och gemenskapen kan bli part i konventionen enligt de villkor som anges i dem.

BILAGA Förlikningsförfarande

Bilaga. I bilagan enligt artikel 25.3 finns bestämmelser om förlikningsförfarande som kan tillgripas för att lösa tvister mellan parter i en situation då tvisten inte kan lösas på annat sätt.

I artikel 1—4 i bilagan finns bestämmelser om bildandet av en förlikningskommission, antalet ledamöter och valet av ledamöter och ordförande i kommissionen.

Artikel 5. Förlikningskommissionen fattar enligt artikel 5 sina beslut med en majoritet av ledamöternas röster. Kommissionen skall fastställa sitt eget förfarande. Kommissionen skall lägga fram ett förslag på tvistlösning som parterna skall överväga i positiv anda. Förlikningskommissionens förslag på tvistlösning är alltså inte bindande.

Artikel 6. Vid oenighet avgör förlikningskommissionen själv om den är behörig eller inte.

2. Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga blankettlagsbestämmelsen genom vilken de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president.

3. Ikraftträdande

Konventionen träder enligt bestämmelserna i konventionen i kraft tre månader efter det att det trettionde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet deponerades hos Unescos generaldirektör.

Konventionen som trätt i kraft på detta vis är bindande för dessa stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration från

den dagen då konventionen trädde i kraft. För övriga parter blir konventionen bindande tre månader efter den dagen då parten i fråga deponerat sina konventionsinstrument hos Unescos generaldirektör.

Målet är att Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater skall deponera sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument samtidigt hos Unescos generaldirektör.

Den lag som ingår i propositionen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som konventionen träder i kraft för Finlands del.

4. Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1. Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen bland annat fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis täcker riksdagens befogenhet att godkänna internationella förpliktelser alla materiella bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen.

En bestämmelse i ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse skall anses höra till området för lagstiftningen om 1) den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall regleras i lag, 4) det finns lagbestämmelser om den sak som konventionsbestämmelsen gäller eller 5) det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse i internationella förpliktelser enligt ovan nämnda kriterier till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd).

Riksdagens kulturutskott konstaterade i sitt

utlåtande den 21 februari 2006 (KuUU 3/2006 – E 2/2006 rd) att det på grund av konventionens betydelse är motiverat att överlämna den till riksdagens behandling.

Ur gemenskapsrättens synvinkel är den konvention som behandlas ett s.k. blandat avtal, vars bestämmelser delvis hör till medlemsstatens och delvis till gemenskapens befogenhet.

Centrala element i konventionen är konventionsbestämmelser som innehåller materiella bestämmelser. Dessa är i synnerhet bestämmelserna i artiklarna 3—21 i konventionen. Bland dessa räknas i artikel 6 stycke 2 upp åtgärder som parterna enligt konventionen får vidta. Dessa är bland annat åtgärder som på ett lämpligt sätt ger nationella kulturella aktiviteter, varor och tjänster möjlighet att finna en plats på det nationella territoriet, samt åtgärder som syftar till att bevilja offentliga ekonomiska bidrag. Bestämmelser om dessa ingår i synnerhet i följande lagar:

- lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998),
- lagen om organisering av konstens främjande (328/1967),
- lagen om främjande av filmkonsten (28/2000),
- lagen om vissa stipendier och understöd åt författare och översättare (236/1961), och
- lagen om vissa stipendier åt bildkonstnärer (115/1997).

I lagen om televisions- och radioverksamhet finns bestämmelser enligt televisionsdirektivet (89/552/EEG) om krav som ställs på europeiskt programutbud och i ovan nämnda lagar som gäller stöd för konsten finns bestämmelser om att staten skall ta in anslag för offentligt stöd i budgeten.

I enlighet med bestämmelserna i artikel 7 stycke 2 i konventionen skall parterna erkänna det betydande bidraget från konstnärer och alla som är verksamma inom skapandeprocessen. Bestämmelser om detta ingår i synnerhet i upphovsrättslagen (404/1961).

Lagstiftningen i Finland harmonierar med bestämmelserna i konventionen. Eftersom konventionen dock innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, och med beaktande även av kulturutskottets ovan nämnda ståndpunkt, krävs riksdagens samtycke för dess godkännande.

4.2. Behandlingsordning

Beslut om godkännande av konventionen kan enligt första meningen i 94 § 2 mom. i grundlagen fattas med enkel majoritet och det lagförslag som ingår i propositionen får behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

På basis av ovanstående och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck, som ingicks den 20 oktober 2005 i Paris, till den del den hör till Finlands behörighet.

Eftersom konventionen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck, som ingicks i Paris den 20 oktober 2005, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 19 maj 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Tanja Karpela*

*Bilaga***Konvention om skydd för och främjande
av mångfalden av kulturella uttryck****Inledning**

Generalkonferensen för Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur, som håller sin 33:e session i Paris den 3—21 oktober 2005,

bekräftat att kulturell mångfald är kännetecknande för mänskligheten,

är medveten om att kulturell mångfald utgör mänsklighetens gemensamma rikedom och bör framhävas och tas till vara till förmån för alla,

inser att kulturell mångfald skapar en rik och mångfasetterad värld med fler valmöjligheter samt näring åt mänsklig förmåga och mänskliga värderingar, och att den därför är en grundläggande resurs för en hållbar utveckling av gemenskaper, folk och nationer,

erinrar om att kulturell mångfald som får utvecklas inom en ram av demokrati, tolerans, social rättvisa och ömsesidig respekt mellan folken och kulturerna är en nödvändig förutsättning för fred och säkerhet på lokal, nationell och internationell nivå,

hedrar betydelsen av kulturell mångfald för ett totalt förverkligande av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som kungjorts i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i andra allmänt erkända instrument,

betonar att det är nödvändigt att införliva kultur som ett strategiskt inslag i nationell och internationell utvecklingspolitik samt i internationellt utvecklingssamarbete och samtidigt beakta Förenta nationernas millenniedeklaration (2000), där man betonar vikten av att utrota fattigdom,

beaktar att kultur tar sig olika former i tid

**Convention sur la protection et la
promotion de la diversité des expressions
culturelles**

La Conférence générale de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture, réunie à Paris du 3 au 21 octobre 2005 pour sa 33e session,

Affirmant que la diversité culturelle est une caractéristique inhérente à l'humanité,

Consciente que la diversité culturelle constitue un patrimoine commun de l'humanité et qu'elle devrait être célébrée et préservée au profit de tous,

Sachant que la diversité culturelle crée un monde riche et varié qui élargit les choix possibles, nourrit les capacités et les valeurs humaines, et qu'elle est donc un ressort fondamental du développement durable des communautés, des peuples et des nations,

Rappelant que la diversité culturelle, qui s'épanouit dans un cadre de démocratie, de tolérance, de justice sociale et de respect mutuel entre les peuples et les cultures, est indispensable à la paix et à la sécurité aux plans local, national et international,

Célébrant l'importance de la diversité culturelle pour la pleine réalisation des droits de l'homme et des libertés fondamentales proclamés dans la Déclaration universelle des droits de l'homme et dans d'autres instruments universellement reconnus,

Soulignant la nécessité d'intégrer la culture en tant qu'élément stratégique dans les politiques nationales et internationales de développement, ainsi que dans la coopération internationale pour le développement, en tenant également compte de la Déclaration du Millénaire de l'ONU (2000) qui met l'accent sur l'éradication de la pauvreté,

Considérant que la culture prend diverses

och rum och att i denna mångfald är införlivat unikheten och variationsrikedomen av identiteter och kulturella uttryck hos de folk och samhällen som utgör mänskligheten,

erkänner vikten av traditionell kunskap som en källa till andlig och materiell rikedom, i synnerhet ursprungsbefolkningarnas kunskaper och deras positiva bidrag till hållbar utveckling, samt nödvändigheten att se till att de skyddas och främjas på lämpligt sätt,

erkänner att det är nödvändigt att vidta åtgärder för att skydda mångfalden av kulturella uttryck, och deras innehåll, särskilt i situationer där de kulturella uttrycken riskerar att försvinna eller förändras i betydande grad,

betonar kulturens betydelse för samhällets sammanhållning allmänt sett, och i synnerhet dess bidrag till en bättre ställning och roll för kvinnorna i samhället,

är medveten om att kulturell mångfald förstärks av fri rörlighet för idéer och får näring av ständigt utbyte och samverkan mellan kulturer,

bekräftar åter att tankefrihet, yttrandefrihet och informationsfrihet tillsammans med mediernas mångfald gör de kulturella uttryckens blomstring i samhällena möjlig,

erkänner att de kulturella uttryckens mångfald, däribland de traditionella kulturella uttrycken, är en viktig faktor som gör det möjligt för de enskilda och för folken att uttrycka sig och dela med sig av sina idéer och värderingar,

påminner om att språklig mångfald är ett väsentligt inslag i den kulturella mångfalden och bekräftar åter utbildningens grundläggande roll när det gäller att skydda och främja kulturella uttryck,

beaktar att det är viktigt för alla att kulturen lever, däribland för personer som tillhör minoriteter och för ursprungsbefolkningarna, vilket de uttrycker i sin frihet att skapa, sprida och distribuera sina traditionella kulturella uttryck och ha tillträde

formes dans le temps et dans l'espace et que cette diversité s'incarne dans l'originalité et la pluralité des identités ainsi que dans les expressions culturelles des peuples et des sociétés qui constituent l'humanité,

Reconnaissant l'importance des savoirs traditionnels en tant que source de richesse immatérielle et matérielle, et en particulier des systèmes de connaissance des peuples autochtones, et leur contribution positive au développement durable, ainsi que la nécessité d'assurer leur protection et promotion de façon adéquate,

Reconnaissant la nécessité de prendre des mesures pour protéger la diversité des expressions culturelles, y compris de leurs contenus, en particulier dans des situations où les expressions culturelles peuvent être menacées d'extinction ou de graves altérations,

Soulignant l'importance de la culture pour la cohésion sociale en général, et en particulier sa contribution à l'amélioration du statut et du rôle des femmes dans la société,

Consciente que la diversité culturelle est renforcée par la libre circulation des idées, et qu'elle se nourrit d'échanges constants et d'interactions entre les cultures,

Réaffirmant que la liberté de pensée, d'expression et d'information, ainsi que la diversité des médias, permettent l'épanouissement des expressions culturelles au sein des sociétés,

Reconnaissant que la diversité des expressions culturelles, y compris des expressions culturelles traditionnelles, est un facteur important qui permet aux individus et aux peuples d'exprimer et de partager avec d'autres leurs idées et leurs valeurs,

Rappelant que la diversité linguistique est un élément fondamental de la diversité culturelle, et *réaffirmant* le rôle fondamental que joue l'éducation dans la protection et la promotion des expressions culturelles,

Considérant l'importance de la vitalité des cultures pour tous, y compris pour les personnes appartenant aux minorités et pour les peuples autochtones, telle qu'elle se manifeste par leur liberté de créer, diffuser et distribuer leurs expressions culturelles

till dem för att kunna dra nytta av dem för sin egen utveckling,

betonar den väsentliga betydelsen av kulturellt skapande och kulturell samverkan som berikar och förnyar kulturella uttryck och förstärker rollen för dem som verkar för att utveckla kulturen och därmed bidra till framsteg i hela samhället.

erkänner vikten av immateriella rättigheter som ett stöd för personer som deltar i kulturellt skapande,

är övertygad om att kulturella aktiviteter, varor och tjänster, vilka är bärare av identiteter, värderingar och betydelse, är av både ekonomisk och kulturell art, och därför inte bör behandlas som om de enbart hade ett handelsvärde,

konstaterar att globaliseringen som underlättas av informations- och kommunikationsteknikens snabba utveckling skapar helt nya förutsättningar för en bättre samverkan mellan kulturen, samtidigt som den utgör en utmaning för den kulturella mångfalden, särskilt när det gäller risken för obalans mellan rika och fattiga länder,

är medveten om Unescos särskilda uppdrag, att se till att den kulturella mångfalden respekteras och att rekommendera sådana internationella överenskommelser som kan vara nödvändiga för att främja fri rörlighet för idéer genom ord och bild,

hänvisar till föreskrifterna i de internationella instrument som Unesco antagit och som rör kulturell mångfald och utövandet av kulturella rättigheter, särskilt 2001 års allmänna förklaring om kulturell mångfald,

antar denna konvention den 20 oktober 2005.

traditionnelles et d'y avoir accès de manière à favoriser leur propre développement,

Soulignant le rôle essentiel de l'interaction et de la créativité culturelles, qui nourrissent et renouvellent les expressions culturelles, et renforcent le rôle de ceux qui œuvrent au développement de la culture pour le progrès de la société dans son ensemble,

Reconnaissant l'importance des droits de propriété intellectuelle pour soutenir les personnes qui participent à la créativité culturelle,

Convaincue que les activités, biens et services culturels ont une double nature, économique et culturelle, parce qu'ils sont porteurs d'identités, de valeurs et de sens et qu'ils ne doivent donc pas être traités comme ayant exclusivement une valeur commerciale,

Constatant que les processus de mondialisation, facilités par l'évolution rapide des technologies de l'information et de la communication, s'ils créent les conditions inédites d'une interaction renforcée entre les cultures, représentent aussi un défi pour la diversité culturelle, notamment au regard des risques de déséquilibres entre pays riches et pays pauvres,

Consciente du mandat spécifique confié à l'UNESCO d'assurer le respect de la diversité des cultures et de recommander les accords internationaux qu'elle juge utiles pour faciliter la libre circulation des idées par le mot et par l'image,

Se référant aux dispositions des instruments internationaux adoptés par l'UNESCO ayant trait à la diversité culturelle et à l'exercice des droits culturels, et en particulier à la Déclaration universelle sur la diversité culturelle de 2001,

Adopte, le 20 octobre 2005, la présente Convention.

I. MÅL OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

Mål

Målen för denna konvention skall vara

- a) att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck,
- b) att skapa förutsättningar för kulturen att kunna blomstra och samverka fritt och på så sätt berika varandra,
- c) att uppmuntra till dialog mellan kulturen för att säkerställa mer intensiva och balanserade kulturutbyten i världen, vilka främjar ömsesidig respekt för kulturer och en fredskultur,
- d) att främja interkulturalitet för att utveckla samverkan mellan kulturer i syfte att bygga broar mellan folken,
- e) att främja respekten för mångfalden av kulturella uttryck och medvetenheten om kulturens värde på lokal, nationell och internationell nivå,
- f) att åter bekräfta vikten av kopplingen mellan kultur och utveckling för alla länder, särskilt utvecklingsländerna, och främja insatser på nationell och internationell nivå för ett erkännande av det sanna värdet av denna koppling,
- g) att erkänna särarten hos kulturella aktiviteter, varor och tjänster, vilka är bärare av identiteter, värderingar och betydelser,
- h) att åter bekräfta staternas suveräna rätt att behålla, anta och genomföra den politik och de åtgärder som de anser lämpliga för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck inom sitt territorium,
- i) att förstärka internationellt samarbete och internationell solidaritet i en anda av partnerskap för att särskilt öka utvecklingsländernas förmåga att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck.

I. OBJECTIFS ET PRINCIPES DIRECTEURS

Article premier

Objectifs

Les objectifs de la présente Convention sont:

- a) de protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles;
- b) de créer les conditions permettant aux cultures de s'épanouir et interagir librement de manière à s'enrichir mutuellement;
- c) d'encourager le dialogue entre les cultures afin d'assurer des échanges culturels plus intenses et équilibrés dans le monde en faveur du respect interculturel et d'une culture de la paix;
- d) de stimuler l'interculturalité afin de développer l'interaction culturelle dans l'esprit de bâtir des passerelles entre les peuples;
- e) de promouvoir le respect de la diversité des expressions culturelles et la prise de conscience de sa valeur aux niveaux local, national et international;
- f) de réaffirmer l'importance du lien entre culture et développement pour tous les pays, en particulier les pays en développement, et d'encourager les actions menées aux plans national et international pour que soit reconnue la véritable valeur de ce lien;
- g) de reconnaître la nature spécifique des activités, biens et services culturels en tant que porteurs d'identité, de valeurs et de sens;
- h) de réaffirmer le droit souverain des États de conserver, d'adopter et de mettre en œuvre les politiques et mesures qu'ils jugent appropriées pour la protection et la promotion de la diversité des expressions culturelles sur leur territoire;
- i) de renforcer la coopération et la solidarité internationales dans un esprit de partenariat afin, notamment, d'accroître les capacités des pays en développement de protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles.

Artikel 2

Allmänna principer

1. Främja och försvara de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna

Kulturell mångfald kan endast skyddas och främjas om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som tankefrihet, yttrandefrihet och informationsfrihet samt möjligheten för individerna att välja kulturella uttryck garanteras. Ingen får åberopa bestämmelserna i denna konvention för att kränka de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna såsom de uttrycks i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna eller garanteras i internationell rätt, eller för att begränsa deras räckvidd.

2. Suveränitet

Staterna har, i enlighet med Förenta nationernas stadga och principerna i internationell rätt den suveräna rätten att anta den politik och de åtgärder som de anser lämpliga för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck inom sitt territorium.

3. Lika värdighet och respekt för alla kulturer

Att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck innebär att man erkänner alla kulturers lika värdighet, däribland minoriteters och ursprungsbefolkningars kulturer, och att man respekterar dem.

4. Solidaritet och internationellt samarbete

Internationellt samarbete och internationell solidaritet torde göra det möjligt för alla länder, särskilt utvecklingsländer, att skapa och förstärka de kanaler som är nödvändiga för att på lokal, nationell och internationell nivå uttrycka sin kultur, däribland deras kulturnärningar oavsett om de är nya eller väletablerade.

Article 2

Principes directeurs

1. Principe du respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales

La diversité culturelle ne peut être protégée et promue que si les droits de l'homme et les libertés fondamentales telles que la liberté d'expression, d'information et de communication, ainsi que la possibilité pour les individus de choisir les expressions culturelles, sont garantis. Nul ne peut invoquer les dispositions de la présente Convention pour porter atteinte aux droits de l'homme et aux libertés fondamentales tels que consacrés par la Déclaration universelle des droits de l'homme ou garantis par le droit international, ou pour en limiter la portée.

2. Principe de souveraineté

Les États ont, conformément à la Charte des Nations Unies et aux principes du droit international, le droit souverain d'adopter des mesures et des politiques pour protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles sur leur territoire.

3. Principe de l'égalité et du respect de toutes les cultures

La protection et la promotion de la diversité des expressions culturelles impliquent la reconnaissance de l'égalité et du respect de toutes les cultures, y compris celles des personnes appartenant aux minorités et celles des peuples autochtones.

4. Principe de solidarité et de coopération internationales

La coopération et la solidarité internationales devraient permettre à tous les pays, particulièrement aux pays en développement, de créer et renforcer les moyens nécessaires à leur expression culturelle, y compris leurs industries culturelles, qu'elles soient naissantes ou établies, aux niveaux local, national et

5. De ekonomiska och kulturella aspekterna i utvecklingen skall komplettera varandra

Eftersom kulturen är en av de grundläggande faktorerna för utveckling är de kulturella aspekterna i utvecklingen lika viktiga som de ekonomiska, och såväl individerna som folken har den grundläggande rättigheten att delta i den och få del av den.

6. Hållbar utveckling

Den kulturella mångfalden utgör en stor tillgång för de enskilda och för samhällena. Att skydda, främja och bevara den kulturella mångfalden är en nödvändig förutsättning för en hållbar utveckling till gagn för dagens och framtidens generationer.

7. Lika tillträde

Lika tillträde till en rik och varierad skala av kulturella uttryck från hela världen samt tillträde för kulturer till uttryckssätt och spridningssätt är viktiga för att ta till vara den kulturella mångfalden och främja ömsesidig förståelse.

8. Öppenhet och jämvikt

När staterna antar åtgärder för att främja mångfalden i kulturella uttryck bör de på lämpligt sätt sträva efter att främja öppenheten mot andra kulturer i världen och att säkerställa att dessa åtgärder följer målen för denna konvention.

international.

5. Principe de la complémentarité des aspects économiques et culturels du développement

La culture étant un des ressorts fondamentaux du développement, les aspects culturels du développement sont aussi importants que ses aspects économiques, et les individus et les peuples ont le droit fondamental d'y participer et d'en jouir.

6. Principe de développement durable

La diversité culturelle est une grande richesse pour les individus et les sociétés. La protection, la promotion et le maintien de la diversité culturelle sont une condition essentielle pour un développement durable au bénéfice des générations présentes et futures.

7. Principe d'accès équitable

L'accès équitable à une gamme riche et diversifiée d'expressions culturelles provenant du monde entier et l'accès des cultures aux moyens d'expression et de diffusion constituent des éléments importants pour mettre en valeur la diversité culturelle et encourager la compréhension mutuelle.

8. Principe d'ouverture et d'équilibre

Quand les États adoptent des mesures pour favoriser la diversité des expressions culturelles, ils devraient veiller à promouvoir, de façon appropriée, l'ouverture aux autres cultures du monde et à s'assurer que ces mesures sont conformes aux objectifs poursuivis par la présente Convention.

II. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna konvention skall tillämpas på den politik och de åtgärder som parterna antar för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck.

II. CHAMP D'APPLICATION

Article 3

Champ d'application

La présente Convention s'applique aux politiques et aux mesures adoptées par les Parties relatives à la protection et la promotion de la diversité des expressions culturelles.

III. DEFINITIONER

Artikel 4

Definitioner

I denna konvention används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. Kulturell mångfald

Med *kulturell mångfald* avses de många olika former genom vilka grupper och samhällen uttrycker sin kultur. Dessa uttryck sprids inom grupper och samhällen och mellan dem.

Den kulturella mångfalden visar sig inte bara i de olika former genom vilka mänsklighetens kulturarv uttrycks, berikas och förmedlas tack vare de kulturella uttryckens mångfald, utan också genom olika sätt för konstnärligt skapande, produktion, spridning, distribution och nyttjande av kulturella uttryck, oavsett de sätt och den teknik som används.

2. Kulturellt innehåll

Med *kulturellt innehåll* avses den symboliska betydelsen, den konstnärliga dimensionen och de kulturella värden som har sitt ursprung i kulturella identiteter eller som uttrycker dessa.

3. Kulturella uttryck

Med *kulturella uttryck* avses de uttryck

III. DÉFINITIONS

Article 4

Définitions

Aux fins de la présente Convention, il est entendu que:

1. Diversité culturelle

«Diversité culturelle» renvoie à la multiplicité des formes par lesquelles les cultures des groupes et des sociétés trouvent leur expression. Ces expressions se transmettent au sein des groupes et des sociétés et entre eux.

La diversité culturelle se manifeste non seulement dans les formes variées à travers lesquelles le patrimoine culturel de l'humanité est exprimé, enrichi et transmis grâce à la variété des expressions culturelles, mais aussi à travers divers modes de création artistique, de production, de diffusion, de distribution et de jouissance des expressions culturelles, quels que soient les moyens et les technologies utilisés.

2. Contenu culturel

«Contenu culturel» renvoie au sens symbolique, à la dimension artistique et aux valeurs culturelles qui ont pour origine ou expriment des identités culturelles.

3. Expressions culturelles

«Expressions culturelles» sont les

som är resultatet av individers, grupper eller samhällens skapande och som har ett kulturellt innehåll.

4. Kulturella aktiviteter, varor och tjänster

Med *kulturella aktiviteter, varor och tjänster* avses aktiviteter, varor och tjänster vilka med avseende på sin särskilda kvalitet, användning eller ändamål införlivar eller förmedlar kulturella uttryck, oberoende av sitt eventuella handelsvärde. Kulturella aktiviteter kan vara ett mål i sig själva eller bidra till produktion av kulturella varor och tjänster.

5. Kulturvärdingar

Med *kulturvärdingar* avses värdingar som framställer och sprider kulturella varor och tjänster enligt punkt 4.

6. Kulturpolitik och kulturpolitiska åtgärder

Med *kulturpolitik och kulturpolitiska åtgärder* avses politik och åtgärder som gäller kultur på lokal, regional, nationell eller internationell nivå, antingen inriktade på kultur i sig eller avsedda att ha direkt inverkan på kulturella uttryck hos enskilda, grupper eller samhällen, inbegripet på skapande, produktion, spridning och distribution av kulturella aktiviteter, varor och tjänster och tillträdet till dessa.

7. Skydd

Med *skydd* avses antagandet av åtgärder som syftar till att bevara, värna om och ta till vara mångfalden av kulturella uttryck.

Att skydda innebär att vidta sådana åtgärder.

8. Interkulturalitet

Med *interkulturalitet* avses olika kulturers existens och jämbördiga samverkan samt

expressions qui résultent de la créativité des individus, des groupes et des sociétés, et qui ont un contenu culturel.

4. Activités, biens et services culturels

«Activités, biens et services culturels» renvoie aux activités, biens et services qui, dès lors qu'ils sont considérés du point de vue de leur qualité, de leur usage ou de leur finalité spécifiques, incarnent ou transmettent des expressions culturelles, indépendamment de la valeur commerciale qu'ils peuvent avoir. Les activités culturelles peuvent être une fin en elles-mêmes, ou bien contribuer à la production de biens et services culturels.

5. Industries culturelles

«Industries culturelles» renvoie aux industries produisant et distribuant des biens ou services culturels tels que définis au paragraphe 4 ci-dessus.

6. Politiques et mesures culturelles

«Politiques et mesures culturelles» renvoie aux politiques et mesures relatives à la culture, à un niveau local, national, régional ou international, qu'elles soient centrées sur la culture en tant que telle, ou destinées à avoir un effet direct sur les expressions culturelles des individus, groupes ou sociétés, y compris sur la création, la production, la diffusion et la distribution d'activités, de biens et de services culturels et sur l'accès à ceux-ci.

7. Protection

«Protection» signifie l'adoption de mesures visant à la préservation, la sauvegarde et la mise en valeur de la diversité des expressions culturelles.

«Protéger» signifie adopter de telles mesures.

8. Interculturalité

«Interculturalité» renvoie à l'existence et à l'interaction équitable de diverses cultures

möjligheten att framställa gemensamma kulturella uttryck genom dialog och ömsesidig respekt.

ainsi qu'à la possibilité de générer des expressions culturelles partagées par le dialogue et le respect mutuel.

IV. PARTERNAS RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER

IV. DROITS ET OBLIGATIONS DES PARTIES

Artikel 5

Article 5

Allmän regel om rättigheter och skyldigheter

Règle générale concernant les droits et obligations

1. I enlighet med Förenta nationernas stadga, med principerna i internationell rätt och med allmänt erkända instrument beträffande mänskliga rättigheter, bekräftar parterna åter sin suveräna rätt att formulera och genomföra sin kulturpolitik och vidta åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck och förstärka det internationella samarbetet för att uppnå målen för denna konvention.

1. Les Parties réaffirment, conformément à la Charte des Nations Unies, aux principes du droit international et aux instruments universellement reconnus en matière de droits de l'homme, leur droit souverain de formuler et mettre en œuvre leurs politiques culturelles et d'adopter des mesures pour protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles ainsi que pour renforcer la coopération internationale afin d'atteindre les objectifs de la présente Convention.

2. När en part genomför politik och vidtar åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck inom sitt territorium skall dess politik och åtgärder stämma överens med bestämmelserna i denna konvention.

2. Lorsqu'une Partie met en œuvre des politiques et prend des mesures pour protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles sur son territoire, ses politiques et mesures doivent être compatibles avec les dispositions de la présente Convention.

Artikel 6

Article 6

Parternas rättigheter på nationell nivå

Droits des parties au niveau national

1. Varje part får inom ramen för sin kulturpolitik och sina kulturpolitiska åtgärder enligt artikel 4.6 och med beaktande av sina egna omständigheter och behov besluta om åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck inom sitt territorium.

1. Dans le cadre de ses politiques et mesures culturelles telles que décrites à l'article 4.6, et compte tenu des circonstances et des besoins qui lui sont propres, chaque Partie peut adopter des mesures destinées à protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles sur son territoire.

2. Dessa åtgärder får inbegripa

2. Ces mesures peuvent inclure:

a) lagstiftningsåtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck,

a) les mesures réglementaires qui visent à protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles;

b) åtgärder som på ett lämpligt sätt ger nationella kulturella aktiviteter, varor och

b) les mesures qui, d'une manière appropriée, offrent des opportunités aux

tjänster möjlighet att finna en plats på det nationella territoriet, när det gäller att skapa, producera, sprida, distribuera och nyttja sådana kulturella aktiviteter, varor och tjänster, inbegripet åtgärder beträffande det språk som används för dessa aktiviteter, varor och tjänster,

c) åtgärder som syftar till att ge de oberoende nationella kulturnäringsarna och verksamheten i den informella sektorn ett bra tillträde till produktions-, distributions- och spridningssätt för kulturella aktiviteter, varor och tjänster,

d) åtgärder som syftar till att bevilja offentliga ekonomiska bidrag,

e) åtgärder som syftar till att uppmuntra ideella organisationer, samt offentliga och privata institutioner, konstnärer och andra yrkesverksamma inom kultur, att utarbeta och främja fritt utbyte av och fri rörlighet för idéer och kulturella uttryck samt kulturella aktiviteter, varor och tjänster, och att främja skapandet och företagandet i deras verksamhet,

f) åtgärder som syftar till att inrätta och på lämpligt sätt stödja offentliga institutioner,

g) åtgärder som syftar till att uppmuntra och stödja konstnärer samt alla som är verksamma inom skapandet av kulturella uttryck,

h) åtgärder som syftar till att främja mediernas mångfald, däribland genom radio- och TV i allmänhetens tjänst.

Artikel 7

Åtgärder avsedda att främja kulturella uttryck

1. Parterna skall sträva efter att på sitt territorium skapa förutsättningar som uppmuntrar enskilda och samhällsgrupper att

a) skapa, framställa, sprida och fördela sina egna kulturella uttryck och ha tillgång till dem, med hänsyn till de särskilda villkoren och behoven hos kvinnor samt hos olika samhällsgrupper, däribland personer som tillhör minoriteter och ursprungs-

aktivités, biens et services culturels nationaux, de trouver leur place parmi l'ensemble des activités, biens et services culturels disponibles sur son territoire, pour ce qui est de leur création, production, diffusion, distribution et jouissance, y compris les mesures relatives à la langue utilisée pour lesdits activités, biens et services;

c) les mesures qui visent à fournir aux industries culturelles nationales indépendantes et aux activités du secteur informel un accès véritable aux moyens de production, de diffusion et de distribution d'activités, biens et services culturels;

d) les mesures qui visent à accorder des aides financières publiques;

e) les mesures qui visent à encourager les organismes à but non lucratif, ainsi que les institutions publiques et privées, les artistes et les autres professionnels de la culture, à développer et promouvoir le libre échange et la libre circulation des idées et des expressions culturelles ainsi que des activités, biens et services culturels, et à stimuler la création et l'esprit d'entreprise dans leurs activités;

f) les mesures qui visent à établir et soutenir, de façon appropriée, les institutions de service public;

g) les mesures qui visent à encourager et soutenir les artistes ainsi que tous ceux qui sont impliqués dans la création d'expressions culturelles;

h) les mesures qui visent à promouvoir la diversité des médias, y compris au moyen du service public de radiodiffusion.

Article 7

Mesures destinées à promouvoir les expressions culturelles

1. Les Parties s'efforcent de créer sur leur territoire un environnement encourageant les individus et les groupes sociaux:

a) à créer, produire, diffuser et distribuer leurs propres expressions culturelles et à y avoir accès, en tenant dûment compte des conditions et besoins particuliers des femmes, ainsi que de divers groupes sociaux, y compris les personnes

befolkningar,

b) få tillgång till olika kulturella uttryck, såväl inhemska som från övriga världen .

2. Parterna skall också sträva efter att erkänna det betydande bidraget från konstnärer och alla som är verksamma inom skapandeprocessen, från kulturgemenskaper och organisationer som stöder deras arbete, samt den väsentliga roll de spelar för att ge näring åt mångfalden av kulturella uttryck.

Artikel 8

Åtgärder avsedda att skydda kulturella uttryck

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 5 och 6 får parterna fastställa att det finns särskilda situationer där de kulturella uttrycken på deras territorium riskerar att försvinna eller är allvarligt hotade eller på annat sätt kräver en brådskande skyddsåtgärd.

2. Parterna får vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda de kulturella uttrycken i de situationer som avses i punkt 1 i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

3. Parterna skall rapportera till regeringskommittén som avses i artikel 23 om alla åtgärder som vidtagits för att hantera situationen, och kommittén får utfärda lämpliga rekommendationer.

Artikel 9

Utbyte av information och öppenhet

Parterna skall

a) i sina rapporter till Unesco vart fjärde år lämna lämplig information om de åtgärder som de vidtagit för att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck på sitt territorium och på internationell nivå,

appartenant aux minorités et les peuples autochtones;

b) à avoir accès aux diverses expressions culturelles provenant de leur territoire ainsi que des autres pays du monde.

2. Les Parties s'efforcent également de reconnaître l'importante contribution des artistes et de tous ceux qui sont impliqués dans le processus créateur, des communautés culturelles et des organisations qui les soutiennent dans leur travail, ainsi que leur rôle central qui est de nourrir la diversité des expressions culturelles.

Article 8

Mesures destinées à protéger les expressions culturelles

1. Sans préjudice des dispositions des articles 5 et 6, une Partie peut diagnostiquer l'existence de situations spéciales où les expressions culturelles, sur son territoire, sont soumises à un risque d'extinction, à une grave menace, ou nécessitent de quelque façon que ce soit une sauvegarde urgente.

2. Les Parties peuvent prendre toutes les mesures appropriées pour protéger et préserver les expressions culturelles dans les situations mentionnées au paragraphe 1 conformément aux dispositions de la présente Convention.

3. Les Parties font rapport au Comité intergouvernemental visé à l'article 23 sur toutes les mesures prises pour faire face aux exigences de la situation, et le Comité peut formuler des recommandations appropriées.

Article 9

Partage de l'information et transparence

Les Parties:

a) fournissent tous les quatre ans, dans leurs rapports à l'UNESCO, l'information appropriée sur les mesures prises en vue de protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles sur leur territoire et au niveau international;

b) utse en kontaktpunkt som får ansvaret för informationsutbytet om denna konvention,

c) vidarebefordra och utbyta information om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck.

b) désignent un point de contact chargé du partage de l'information relative à la présente Convention;

c) partagent et échangent l'information relative à la protection et à la promotion de la diversité des expressions culturelles.

Artikel 10

Utbildning och upplysning till allmänheten

Parterna skall

a) uppmuntra och utveckla förståelsen för att det är viktigt att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck, bland annat genom program för utbildning och upplysning till allmänheten,

b) samarbeta med de övriga parterna och internationella och regionala organisationer för att uppnå målet för denna artikel,

c) sträva efter att uppmuntra skapandet och förstärka produktionsförmågan genom att införa program för utbildning, fortbildning och utbyte inom kulturnäringarnas område. Tillämpningen av dessa åtgärder bör ske så att den inte får någon negativ effekt på traditionella produktionsformer.

Article 10

Éducation et sensibilisation du public

Les Parties:

a) favorisent et développent la compréhension de l'importance de la protection et de la promotion de la diversité des expressions culturelles, notamment par le biais de programmes d'éducation et de sensibilisation accrue du public;

b) coopèrent avec les autres Parties et les organisations internationales et régionales pour atteindre l'objectif du présent article;

c) s'emploient à encourager la créativité et à renforcer les capacités de production par la mise en place de programmes d'éducation, de formation et d'échanges dans le domaine des industries culturelles. Ces mesures devraient être appliquées de manière à ne pas avoir d'impact négatif sur les formes de production traditionnelles.

Artikel 11

Civila samhällets deltagande

Parterna erkänner det civila samhällets grundläggande roll när det gäller att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck. Parterna skall uppmuntra det civila samhället att aktivt delta i strävan efter att uppnå målen för denna konvention.

Article 11

Participation de la société civile

Les Parties reconnaissent le rôle fondamental de la société civile dans la protection et la promotion de la diversité des expressions culturelles. Les Parties encouragent la participation active de la société civile à leurs efforts en vue d'atteindre les objectifs de la présente Convention.

Artikel 12

Främjande av internationellt samarbete

Parterna skall sträva efter att förstärka sitt

Article 12

Promotion de la coopération internationale

Les Parties s'emploient à renforcer leur

bilaterala, regionala och internationella samarbete för att skapa förutsättningar som främjar mångfalden av kulturella uttryck, med särskilt beaktande av de situationer som nämns i artiklarna 8 och 17, i synnerhet för att

a) underlätta dialogen mellan parterna om kulturpolitik,

b) förstärka den offentliga sektorns strategiska kapacitet och förvaltningskapacitet vid de offentliga kulturinstitutionerna, genom kulturutbyten både mellan yrkesverksamma och på internationell nivå samt genom utbyte av god praxis,

c) förstärka partnerskap med och mellan det civila samhället, enskilda organisationer och den privata sektorn för att utveckla och främja mångfalden av kulturella uttryck,

d) främja användningen av ny teknik och uppmuntra till partnerskap för att få till stånd ett bättre informationsutbyte och kulturell förståelse samt främja mångfalden av kulturella uttryck,

e) uppmuntra till att avtal om samproduktion och samdistribution ingås.

Artikel 13

Införlivande av kultur i hållbar utveckling

Parterna skall sträva efter att införliva kulturen i sin utvecklingspolitik på alla nivåer för att skapa gynnsamma villkor för en hållbar utveckling och inom denna ram utveckla aspekterna som rör skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck.

Artikel 14

Utvecklingssamarbete

Parterna skall sträva efter att stödja sam-

coopération bilatérale, régionale et internationale afin de créer des conditions propices à la promotion de la diversité des expressions culturelles, en tenant particulièrement compte des situations mentionnées aux articles 8 et 17, en vue notamment de:

a) faciliter le dialogue entre elles sur la politique culturelle;

b) renforcer les capacités stratégiques et de gestion du secteur public dans les institutions culturelles publiques, grâce aux échanges culturels professionnels et internationaux, ainsi qu'au partage des meilleures pratiques;

c) renforcer les partenariats avec la société civile, les organisations non gouvernementales et le secteur privé, et entre ces entités, pour favoriser et promouvoir la diversité des expressions culturelles;

d) promouvoir l'utilisation des nouvelles technologies et encourager les partenariats afin de renforcer le partage de l'information et la compréhension culturelle, et de favoriser la diversité des expressions culturelles;

e) encourager la conclusion d'accords de coproduction et de codistribution.

Article 13

Intégration de la culture dans le développement durable

Les Parties s'emploient à intégrer la culture dans leurs politiques de développement, à tous les niveaux, en vue de créer des conditions propices au développement durable et, dans ce cadre, de favoriser les aspects liés à la protection et à la promotion de la diversité des expressions culturelles.

Article 14

Coopération pour le développement

Les Parties s'attachent à soutenir la

arbete för en hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning, i synnerhet när det gäller utvecklingsländernas särskilda behov, för att främja framväxten av en dynamisk kultursektor, bland annat genom följande:

a) Förstärkning av kulturnäringsarna i utvecklingsländerna genom att

i) man inför och förstärker kapaciteten för kulturell produktion och distribution i utvecklingsländerna,

ii) man underlättar tillgången till kulturella aktiviteter, varor och tjänster på världsmarknaden och inom internationella distributionsnätverk,

iii) man gör framväxten av livskraftiga lokala och regionala marknader möjlig,

iv) man varje gång detta är möjligt vidtar lämpliga åtgärder i industriländerna för att underlätta tillträdet på sitt territorium för kulturella aktiviteter, varor och tjänster från utvecklingsländerna,

v) man stöder skapande arbete och så långt detta är möjligt underlättar rörligheten för konstnärer från utvecklingsländerna,

vi) man uppmuntrar till ett lämpligt samarbete mellan industriländer och utvecklingsländer, bland annat inom musik- och filmområdena.

b) Kapacitetsbyggande genom utbyte av information, erfarenhet och sakkunskap samt fortbildning i utvecklingsländerna inom den offentliga och den privata sektorn, bland annat i fråga om den strategiska förmågan och förvaltningskapaciteten, policyutvecklingen och genomförandet av politik, främjande och distribution av kulturella uttryck, utveckling av små och medelstora företag samt mikroföretag, användning av teknik samt utveckling och överföring av kunskaper.

c) Överföring av teknik och av kunskaper genom införande av lämpliga stimulerande åtgärder, särskilt när det gäller kulturnärings- och kulturföretag,

d) Finansiellt stöd genom

i) upprättandet av en internationell fond till förmån för kulturell mångfald, enligt vad som föreskrivs i artikel 18,

coopération pour le développement durable et la réduction de la pauvreté, particulièrement pour ce qui est des besoins spécifiques des pays en développement, en vue de favoriser l'émergence d'un secteur culturel dynamique, entre autres par les moyens suivants:

a) Le renforcement des industries culturelles des pays en développement:

i) en créant et en renforçant les capacités de production et de distribution culturelles dans les pays en développement;

ii) en facilitant l'accès plus large de leurs activités, biens et services culturels au marché mondial et aux circuits de distribution internationaux;

iii) en permettant l'émergence de marchés locaux et régionaux viables;

iv) en adoptant, chaque fois que possible, des mesures appropriées dans les pays développés en vue de faciliter l'accès à leur territoire des activités, biens et services culturels des pays en développement;

v) en soutenant le travail créatif et en facilitant, dans la mesure du possible, la mobilité des artistes des pays en développement;

vi) en encourageant une collaboration appropriée entre pays développés et pays en développement, notamment dans les domaines de la musique et du film;

b) Le renforcement des capacités par l'échange d'information, d'expérience et d'expertise, ainsi que la formation des ressources humaines dans les pays en développement dans les secteurs public et privé concernant notamment les capacités stratégiques et de gestion, l'élaboration et la mise en œuvre des politiques, la promotion et la distribution des expressions culturelles, le développement des moyennes, petites et microentreprises, l'utilisation des technologies ainsi que le développement et le transfert des compétences;

c) Le transfert de technologies et de savoir-faire par la mise en place de mesures incitatives appropriées, en particulier dans le domaine des industries et des entreprises culturelles;

d) Le soutien financier par:

i) l'établissement d'un Fonds international pour la diversité culturelle, comme prévu à l'article 18;

ii) beviljandet vid behov av offentligt utvecklingsbistånd, inbegripet tekniskt bistånd, för att främja och stödja skapande,

iii) andra former av finansiellt bistånd såsom lån med låg räntesats, bidrag och andra finansieringsmekanismer.

ii) l'octroi d'une aide publique au développement, en tant que de besoin, y compris une assistance technique destinée à stimuler et soutenir la créativité;

iii) d'autres formes d'aide financière telles que des prêts à faible taux d'intérêt, des subventions et d'autres mécanismes de financement.

Artikel 15

Arrangemang för samarbete

Parterna skall uppmuntra utvecklingen av partnerskap mellan och inom offentlig och privat sektor och ideella organisationer, för att samarbeta med utvecklingsländerna för att stärka deras förmåga att skydda och främja mångfalden av kulturella uttryck. Dessa nyskapande partnerskap skall, för att möta utvecklingsländernas konkreta behov, lägga tonvikten vid utveckling av infrastrukturer, mänskliga resurser och politiska åtgärder samt vid utbytet av kulturella aktiviteter, varor och tjänster.

Article 15

Modalités de collaboration

Les Parties encouragent le développement de partenariats, entre les secteurs public et privé et les organisations à but non lucratif et en leur sein, afin de coopérer avec les pays en développement au renforcement de leur capacité de protéger et promouvoir la diversité des expressions culturelles. Ces partenariats novateurs mettront l'accent, en réponse aux besoins concrets des pays en développement, sur le développement des infrastructures, des ressources humaines et des politiques ainsi que sur les échanges d'activités, biens et services culturels.

Artikel 16

Förmånsbehandling av utvecklingsländer

Industriländerna skall, inom lämpliga institutionella och juridiska ramar, underlätta kulturutbyten med utvecklingsländerna genom att bevilja förmånsbehandling för deras konstnärer och andra yrkesverksamma och utövare inom kulturen, samt för deras kulturella varor och tjänster.

Article 16

Traitement préférentiel pour les pays en développement

Les pays développés facilitent les échanges culturels avec les pays en développement en accordant, au moyen de cadres institutionnels et juridiques appropriés, un traitement préférentiel à leurs artistes et autres professionnels et praticiens de la culture, ainsi qu'à leurs biens et services culturels.

Artikel 17

Internationellt samarbete i situationer av allvarligt hot mot kulturella uttryck

Parterna skall samarbeta för att bistå varandra i de situationer som avses i artikel 8,

Article 17

Coopération internationale dans les situations de menace grave contre les expressions culturelles

Les Parties coopèrent pour se porter mutuellement assistance, en veillant en

och då särskilt uppmärksamma utvecklingsländerna.

particulier aux pays en développement, dans les situations mentionnées à l'article 8.

Artikel 18

Internationella fonden till förmån för kulturell mångfald

1. En internationell fond skall inrättas till förmån för kulturell mångfald, nedan kallad "fonden".

2. Fonden skall utgöras av banktillgodohavanden i enlighet med Unescos budgetförfordning.

3. Fondens tillgångar skall bestå av

a) parternas frivilliga bidrag,

b) medel som Unescos generalkonferens avsatt till detta ändamål,

c) inbetalningar, gåvor och legat från andra stater, organisationer eller program inom Förenta nationernas system, andra regionala eller internationella organisationer, offentliga eller privata organ eller privatpersoner,

d) alla räntor på fondens tillgångar,

e) resultaten av insamlingar och inkomster från evenemang som anordnas till förmån för fonden,

f) alla andra tillgångar som är tillåtna enligt fondens bestämmelser.

4. Regeringskommittén skall besluta om användningen av fondens tillgångar på grundval av riktlinjerna för den i artikel 22 angivna partskonferensen.

5. Regeringskommittén får ta emot bidrag och andra former av bistånd i allmänna eller särskilda syften som gäller bestämda projekt, under förutsättning att dessa projekt godkänns av regeringskommittén.

6. Bidragen till fonden får inte vara kopplade till något politiskt, ekonomiskt eller annat villkor som är oförenligt med målen i denna konvention.

7. Parterna skall sträva efter att regelbundet betala in frivilliga bidrag i syfte att genomföra denna konvention.

Article 18

Fonds international pour la diversité culturelle

1. Il est créé un Fonds international pour la diversité culturelle, ci-après dénommé « le Fonds ».

2. Le Fonds est constitué en fonds-en-dépôt conformément au Règlement financier de l'UNESCO.

3. Les ressources du Fonds sont constituées par:

a) les contributions volontaires des Parties;

b) les fonds alloués à cette fin par la Conférence générale de l'UNESCO;

c) les versements, dons ou legs que pourront faire d'autres États, des organisations et programmes du système des Nations Unies, d'autres organisations régionales ou internationales, et des organismes publics ou privés ou des personnes privées;

d) tout intérêt dû sur les ressources du Fonds;

e) le produit des collectes et les recettes des manifestations organisées au profit du Fonds;

f) toutes autres ressources autorisées par le règlement du Fonds.

4. L'utilisation des ressources du Fonds est décidée par le Comité intergouvernemental sur la base des orientations de la Conférence des Parties visée à l'article 22.

5. Le Comité intergouvernemental peut accepter des contributions et autres formes d'assistance à des fins générales ou spécifiques se rapportant à des projets déterminés, pourvu que ces projets soient approuvés par lui.

6. Les contributions au Fonds ne peuvent être assorties d'aucune condition politique, économique ou autre qui soit incompatible avec les objectifs de la présente Convention.

7. Les Parties s'attachent à verser des contributions volontaires sur une base

régulière pour la mise en œuvre de la présente Convention.

Artikel 19

Utbyte, analys och spridning av information

1. Parterna kommer överens om att utbyta information och sakkunskap beträffande insamlingen av uppgifter och statistik som gäller mångfalden av kulturella uttryck samt om god praxis att skydda och främja dem.

2. Unesco skall genom de befintliga mekanismerna vid sitt sekretariat underlätta insamling, analys och spridning av all information och statistik samt all god praxis på området.

3. Unesco skall dessutom upprätta och regelbundet uppdatera en databank beträffande olika sektorer och statliga, privata och ideella organisationer som ägnar sig åt kulturella uttryck.

4. För att underlätta insamlingen av uppgifter skall Unesco särskilt uppmärksamma kapacitetsbyggande och stärkande av sakkunskap hos de parter som ber om bistånd i detta.

5. Den informationsinsamling som avses i denna artikel skall komplettera den information som avses i bestämmelserna i artikel 9.

V. FÖRHÅLLET TILL ANDRA INSTRUMENT

Artikel 20

Förhållandet till andra rättsinstrument: Ömsesidigt erkännande, komplementaritet och utan underordning

1. Parterna erkänner att de i god tro skall fullgöra sina skyldigheter enligt denna konvention och alla andra fördrag i vilka de är parter. Därför skall de, utan att underordna denna konvention något annat fördrag

Article 19

Échange, analyse et diffusion de l'information

1. Les Parties s'accordent pour échanger l'information et l'expertise relatives à la collecte des données et aux statistiques concernant la diversité des expressions culturelles, ainsi qu'aux meilleures pratiques pour la protection et la promotion de celle-ci.

2. L'UNESCO facilite, grâce aux mécanismes existant au sein du Secrétariat, la collecte, l'analyse et la diffusion de toutes les informations, statistiques et meilleures pratiques en la matière.

3. Par ailleurs, l'UNESCO constitue et tient à jour une banque de données concernant les différents secteurs et organismes gouvernementaux, privés et à but non lucratif, œuvrant dans le domaine des expressions culturelles.

4. En vue de faciliter la collecte des données, l'UNESCO accorde une attention particulière au renforcement des capacités et de l'expertise des Parties qui formulent la demande d'une assistance en la matière.

5. La collecte de l'information définie dans le présent article complète l'information visée par les dispositions de l'article 9.

V. RELATIONS AVEC LES AUTRES INSTRUMENTS

Article 20

Relations avec les autres instruments: soutien mutuel, complémentarité et non-subordination

1. Les Parties reconnaissent qu'elles doivent remplir de bonne foi leurs obligations en vertu de la présente Convention et de tous les autres traités auxquels elles sont parties. Ainsi, sans subordonner cette Convention aux autres

a) främja ömsesidigt erkännande mellan denna konvention och andra fördrag i vilka de är parter, samt

b) när de tolkar och tillämpar andra fördrag i vilka de är parter eller när de undertecknar andra internationella åtaganden, ta hänsyn till de relevanta bestämmelserna i denna konvention.

2. Inget i denna konvention skall tolkas så att det ändrar parternas rättigheter och skyldigheter enligt andra fördrag i vilka de är parter.

Artikel 21

Internationellt samråd och internationell samordning

Parterna skall förbinda sig att främja målen och principerna för denna konvention i andra internationella forum. I detta syfte skall parterna samråda med varandra om det behövs och uppmärksamma dessa mål och principer.

VI. KONVENTIONENS ORGAN

Artikel 22

Partskonferensen

1. En partskonferens skall inrättas. Parts-konferensen skall vara plenumorgan och högsta organ i denna konvention.

2. Partskonferensen skall sammanträda i ordinarie möte vartannat år, så långt detta är möjligt inom ramen för Unescos general-konferens. Den får sammanträda i extra ordinarie möte om den beslutar om detta eller om begäran ställs till regeringskommittén av minst en tredjedel av parterna.

3. Partskonferensen skall anta sin egen arbetsordning.

4. Partskonferensens uppgifter skall bland annat vara

a) att välja ledamöterna i regerings-kommittén,

traités,

a) elles encouragent le soutien mutuel entre cette Convention et les autres traités auxquels elles sont parties; et

b) lorsqu'elles interprètent et appliquent les autres traités auxquels elles sont parties ou lorsqu'elles souscrivent à d'autres obligations internationales, les Parties prennent en compte les dispositions pertinentes de la présente Convention.

2. Rien dans la présente Convention ne peut être interprété comme modifiant les droits et obligations des Parties au titre d'autres traités auxquels elles sont parties.

Article 21

Concertation et coordination internationales

Les Parties s'engagent à promouvoir les objectifs et principes de la présente Convention dans d'autres enceintes internationales. À cette fin, les Parties se consultent, s'il y a lieu, en gardant à l'esprit ces objectifs et ces principes.

VI. ORGANES DE LA CONVENTION

Article 22

Conférence des Parties

1. Il est établi une Conférence des Parties. La Conférence des Parties est l'organe plénier et suprême de la présente Convention.

2. La Conférence des Parties se réunit en session ordinaire tous les deux ans, dans la mesure du possible dans le cadre de la Conférence générale de l'UNESCO. Elle peut se réunir en session extraordinaire si elle en décide ainsi ou si une demande est adressée au Comité intergouvernemental par au moins un tiers des Parties.

3. La Conférence des Parties adopte son règlement intérieur.

4. Les fonctions de la Conférence des Parties sont, entre autres:

a) d'élire les membres du Comité intergouvernemental;

b) att ta emot och granska rapporterna från parterna i denna konvention som överlämnas av regeringskommittén,

c) att godkänna de operativa riktlinjer som på dess begäran utarbetas av regeringskommittén,

d) att vidta alla andra åtgärder som den bedömer vara nödvändiga för att främja målen för denna konvention.

b) de recevoir et d'examiner les rapports des Parties à la présente Convention transmis par le Comité intergouvernemental;

c) d'approuver les directives opérationnelles préparées, à sa demande, par le Comité intergouvernemental;

d) de prendre toute autre mesure qu'elle juge nécessaire pour promouvoir les objectifs de la présente Convention.

Artikel 23

Regeringskommittén

1. I Unesco skall en regeringskommitté, nedan kallad "regeringskommittén", inrättas för skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck. Den skall bestå av företrädare för 18 stater som är parter i konventionen, vilka väljs för fyra år av partskonferensen så snart som denna konvention träder i kraft i enlighet med artikel 29.

2. Regeringskommittén skall sammanträda en gång om året.

3. Regeringskommittén skall verka under partskonferensens överinseende och riktlinjer och rapportera till denna.

4. Antalet ledamöter i regeringskommittén skall ökas till 24 så snart som antalet parter i konventioner är 50.

5. Valet av ledamöter i regeringskommittén skall grundas på principerna om en rättvis geografisk fördelning och om rotation.

6. Utan att det påverkar andra skyldigheter som denna konvention ålägger skall regeringskommittén ha följande uppgifter:

a) Att främja målen för denna konvention, samt uppmuntra och säkerställa övervakningen av dess genomförande.

b) Att för partskonferensens godkännande på dess begäran utarbeta och lägga fram operativa riktlinjer som gäller genomförandet och tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention.

Article 23

Comité intergouvernemental

1. Il est institué auprès de l'UNESCO un Comité intergouvernemental pour la protection et la promotion de la diversité des expressions culturelles, ci-après dénommé «le Comité intergouvernemental». Il est composé de représentants de 18 États Parties à la Convention, élus pour quatre ans par la Conférence des Parties dès que la présente Convention entrera en vigueur conformément à l'article 29.

2. Le Comité intergouvernemental se réunit une fois par an.

3. Le Comité intergouvernemental fonctionne sous l'autorité et conformément aux directives de la Conférence des Parties et lui rend compte.

4. Le nombre des membres du Comité intergouvernemental sera porté à 24 dès lors que le nombre de Parties à la Convention atteindra 50.

5. L'élection des membres du Comité intergouvernemental est basée sur les principes de la répartition géographique équitable et de la rotation.

6. Sans préjudice des autres attributions qui lui sont conférées par la présente Convention, les fonctions du Comité intergouvernemental sont les suivantes:

a) promouvoir les objectifs de la présente Convention, encourager et assurer le suivi de sa mise en œuvre;

b) préparer et soumettre à l'approbation de la Conférence des Parties, à sa demande, des directives opérationnelles relatives à la mise en œuvre et à l'application des dispositions de la Convention;

c) Att till partskonferensen överlämna rapporterna från parterna i konventionen tillsammans med sina kommentarer och med en sammanfattning av innehållet.

d) Att utfärda lämpliga rekommendationer i de situationer som den uppmärksammas på av parterna enligt konventionens relevanta bestämmelser, särskilt i artikel 8.

e) Att fastställa förfaranden och andra samrådsmekanismer för att främja målen för och principerna i denna konvention i andra internationella forum.

f) Att fullgöra alla andra uppgifter som partskonferensen begär.

7. Regeringskommittén får enligt sin arbetsordning när som helst bjuda in offentliga eller privata organisationer eller fysiska personer till sina möten för samråd i bestämda frågor.

8. Regeringskommittén skall fastställa sin egen arbetsordning och lägga fram den för partskonferensen för godkännande.

Artikel 24

Unescos sekretariat

1. Konventionens organ skall bistås av Unescos sekretariat.

2. Sekretariatet skall förbereda dokumentationen för partskonferensen och för regeringskommittén samt utkastet till arbetsordningen för deras möten, hjälpa till med tillämpningen av deras beslut och rapportera om dessa.

VII. SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Tvistlösning

1. Om det uppstår en tvist mellan parterna i konventionen beträffande tolkningen eller tillämpningen av denna konvention skall parterna söka en lösning genom förhandling.

2. Om de berörda parterna inte kan nå en

c) transmettre à la Conférence des Parties les rapports des Parties à la Convention, accompagnés de ses observations et d'un résumé de leur contenu;

d) faire des recommandations appropriées dans les situations portées à son attention par les Parties à la Convention conformément aux dispositions pertinentes de la Convention, en particulier l'article 8;

e) établir des procédures et autres mécanismes de consultation afin de promouvoir les objectifs et principes de la présente Convention dans d'autres enceintes internationales;

f) accomplir toute autre tâche dont il peut être chargé par la Conférence des Parties.

7. Le Comité intergouvernemental, conformément à son Règlement intérieur, peut inviter à tout moment des organismes publics ou privés ou des personnes physiques à participer à ses réunions en vue de les consulter sur des questions spécifiques.

8. Le Comité intergouvernemental établit et soumet son Règlement intérieur à l'approbation de la Conférence des Parties.

Article 24

Secrétariat de l'UNESCO

1. Les organes de la Convention sont assistés par le Secrétariat de l'UNESCO.

2. Le Secrétariat prépare la documentation de la Conférence des Parties et du Comité intergouvernemental ainsi que le projet d'ordre du jour de leurs réunions, aide à l'application de leurs décisions et fait rapport sur celle-ci.

VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 25

Règlement des différends

1. En cas de différend entre les Parties à la présente Convention sur l'interprétation ou l'application de la Convention, les Parties recherchent une solution par voie de négociation.

2. Si les Parties concernées ne peuvent

förhandlingsöverenskommelse, kan de gemensamt söka *bona officia* eller begära medling, av tredjeman.

3. Om *bona officia* eller medling inte förekommit eller om tvisten inte kunnat lösas genom förhandling, *bona officia* eller medling, kan en part söka förlikning enligt det förfarande som anges i bilagan till denna konvention. Parterna skall i positiv anda överväga förlikningskommissionens förslag till tvistlösning.

4. Varje part får vid ratifikationen, godtagandet, godkännandet eller anslutningen förklara att den inte erkänner förlikningsförfarandet ovan. Varje part som lämnar en sådan förklaring får när som helst ta tillbaka denna förklaring genom att meddela Unescos generaldirektör detta.

Artikel 26

Medlemsstaternas ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning

1. Denna konvention skall vara föremål för Unescos medlemsstaters ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning, enligt deras konstitutionella krav.

2. Ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumenten skall deponeras hos Unescos generaldirektör.

Artikel 27

Anslutning

1. Varje stat som inte är medlem i Unesco men som är medlem i Förenta nationerna eller något av dess fackorgan får ansluta sig till denna konvention om Unescos generalkonferens inbjuder den att ansluta sig.

parvenir à un accord par voie de négociation, elles peuvent recourir d'un commun accord aux bons offices ou demander la médiation d'un tiers.

3. S'il n'y a pas eu de bons offices ou de médiation ou si le différend n'a pu être réglé par négociation, bons offices ou médiation, une Partie peut avoir recours à la conciliation conformément à la procédure figurant en Annexe à la présente Convention. Les Parties examinent de bonne foi la proposition de résolution du différend rendue par la Commission de conciliation.

4. Chaque Partie peut, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, déclarer qu'elle ne reconnaît pas la procédure de conciliation prévue ci-dessus. Toute Partie ayant fait une telle déclaration, peut, à tout moment, retirer cette déclaration par une notification au Directeur général de l'UNESCO.

Article 26

Ratification, acceptation, approbation ou adhésion par les États membres

1. La présente Convention est soumise à la ratification, à l'acceptation, à l'approbation ou à l'adhésion des États membres de l'UNESCO, conformément à leurs procédures constitutionnelles respectives.

2. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général de l'UNESCO.

Article 27

Adhésion

1. La présente Convention est ouverte à l'adhésion de tout État non membre de l'UNESCO mais membre de l'Organisation des Nations Unies ou de l'une de ses institutions spécialisées, invité à y adhérer par la Conférence générale de

2. Denna konvention är även öppen för anslutning av alla territorier med full inre självstyrelse, som erkänts som sådana av Förenta nationerna men inte har uppnått full oavhängighet i enlighet med generalförsamlingens resolution 1514 (XV), och som har behörighet i de frågor som regleras av denna konvention, inbegripet behörighet att sluta fördrag i dessa frågor.

3. Följande bestämmelser skall gälla regionala organisationer för ekonomisk integration:

a) Denna konvention är även öppen för anslutning av alla regionala organisationer för ekonomisk integration, vilka, med förbehåll för följande punkter, är till fullo bundna av bestämmelserna i denna konvention på samma sätt som de stater som är parter i denna.

b) När en eller flera medlemsstater i en sådan organisation också är parter i konventionen skall denna organisation och denna medlemsstat eller dessa medlemsstater enas om sitt ansvar vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt denna konvention. Denna ansvarsfördelning träder i kraft när det anmälningförfarande som avses i c nedan är avslutat. Organisationen och medlemsstaterna skall inte ha rätt att samtidigt utöva sina rättigheter enligt konventionen. Regionala organisationer för ekonomisk integration skall i fråga om ärenden inom deras behörighetsområden utöva sin rösträtt med det antal röster som motsvarar antalet medlemsstater som är parter i denna konvention. Sådana organisationer får inte utöva sin rösträtt om deras medlemsstater utövar sin rösträtt och vice versa.

c) En regional organisation för ekonomisk integration och dess medlemsstat eller medlemsstater som har enats om en ansvarsfördelning enligt b ovan skall meddela parterna denna föreslagna fördelning på följande sätt:

i) I sitt anslutningsinstrument skall organisationen noggrant ange ansvarsfördelningen när det gäller de frågor som omfattas av denna konvention.

l'Organisation.

2. La présente Convention est également ouverte à l'adhésion des territoires qui jouissent d'une complète autonomie interne, reconnue comme telle par l'Organisation des Nations Unies, mais qui n'ont pas accédé à la pleine indépendance conformément à la résolution 1514 (XV) de l'Assemblée générale et qui ont compétence pour les matières dont traite la présente Convention, y compris la compétence pour conclure des traités sur ces matières.

3. Les dispositions suivantes s'appliquent aux organisations d'intégration économique régionale:

a) la présente Convention est aussi ouverte à l'adhésion de toute organisation d'intégration économique régionale, qui, sous réserve des paragraphes suivants, est pleinement liée par les dispositions de la Convention au même titre que les États parties;

b) lorsqu'un ou plusieurs États membres d'une telle organisation sont également Parties à la présente Convention, cette organisation et cet ou ces États membres conviennent de leur responsabilité dans l'exécution de leurs obligations en vertu de la présente Convention. Ce partage des responsabilités prend effet une fois achevée la procédure de notification décrite à l'alinéa (c). L'organisation et les États membres ne sont pas habilités à exercer concurremment les droits découlant de la présente Convention. En outre, dans les domaines relevant de leur compétence, les organisations d'intégration économique disposent pour exercer leur droit de vote d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres qui sont Parties à la présente Convention. Ces organisations n'exercent pas leur droit de vote si les États membres exercent le leur et inversement;

c) une organisation d'intégration économique régionale et son État ou ses États membres qui ont convenu d'un partage des responsabilités tel que prévu à l'alinéa (b) informent les Parties du partage ainsi proposé de la façon suivante:

i) dans son instrument d'adhésion, cette organisation indique de façon précise le partage des responsabilités en ce qui concerne les questions régies par la

ii) Om respektive ansvarsområden senare ändras skall den regionala organisationen för ekonomisk integration underrätta depositarien om varje förslag till ändring av dessa ansvarsområden, och depositarien skall i sin tur meddela parterna denna ändring.

d) Medlemsstaterna i en regional organisation för ekonomisk integration som blir parter i konventionen antas förbli behöriga inom alla områden som inte blivit föremål för en överföring av behörighet till organisationen, vilket uttryckligen förklarats eller har meddelats depositarien.

e) Med regional organisation för ekonomisk integration avses en organisation upprättad av suveräna stater som är medlemmar i Förenta nationerna eller något av dess fackorgan, till vilken dessa stater har fört över sin behörighet i frågor som omfattas av denna konvention och som har be- myndigats enligt sina egna förfaranden att bli part i denna.

4. Anslutningsinstrumentet skall deponeras hos Unescos generaldirektör.

Artikel 28

Kontaktpunkter

När en part blir part i denna konvention skall den utse en kontaktpunkt enligt artikel 9.

Artikel 29

Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft tre månader efter det att det 30:e ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet deponerades, men endast för de stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration som deponerat sina respektive ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument

Convention;

ii) en cas de modification ultérieure des responsabilités respectives, l'organisation d'intégration économique régionale informe le dépositaire de toute proposition de modification de ces responsabilités; le dépositaire informe à son tour les Parties de cette modification;

d) les États membres d'une organisation d'intégration économique régionale qui deviennent Parties à la Convention sont présumés demeurer compétents pour tous les domaines n'ayant pas fait l'objet d'un transfert de compétence à l'organisation expressément déclaré ou signalé au dépositaire;

e) on entend par «organisation d'intégration économique régionale» une organisation constituée par des États souverains membres de l'Organisation des Nations Unies ou de l'une de ses institutions spécialisées, à laquelle ces États ont transféré leur compétence dans des domaines régis par la présente Convention et qui a été dûment autorisée, selon ses procédures internes, à en devenir Partie.

4. L'instrument d'adhésion est déposé auprès du Directeur général de l'UNESCO.

Article 28

Point de contact

Lorsqu'elle devient Partie à la présente Convention, chaque Partie désigne le point de contact visé à l'article 9.

Article 29

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entrera en vigueur trois mois après la date du dépôt du trentième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, mais uniquement à l'égard des États ou des organisations d'intégration économique régionale qui auront déposé leurs instruments respectifs de ratification,

senast den dagen. Den träder i kraft för varje annan part tre månader efter det att den parten deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall inget instrument som deponeras av en regional organisation för ekonomisk integration räknas som ytterligare ett instrument utöver dem som redan deponerats av medlemsstaterna i den organisationen.

Artikel 30

Federala eller icke enhetliga regeringsformer

Eftersom internationella överenskommelser även binder parterna oberoende av deras regeringsformer gäller bestämmelserna nedan de parter som har en federal eller icke enhetlig regeringsform:

a) I fråga om de bestämmelser i denna konvention vilkas tillämpning ligger inom den federala eller centrala lagstiftande maktens befogenheter skall den federala eller centrala regeringens skyldigheter vara desamma som för de parter som inte är federala stater.

b) I fråga om de bestämmelser i denna konvention vilkas tillämpning faller inom befogenheterna hos enskilda delstater, länder, landskap eller kanton, vilka enligt den federala regeringsformen inte har skyldighet att vidta lagstiftande åtgärder, skall den federala regeringen om nödvändigt upplysa de behöriga myndigheterna i sådana delstater, länder, landskap eller kanton om dessa bestämmelser samt rekommendera att de antas.

Artikel 31

Uppsägning

1. Varje part får säga upp denna konvention.

d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion à cette date ou antérieurement. Elle entrera en vigueur pour toute autre Partie trois mois après le dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

2. Aux fins du présent article, aucun des instruments déposés par une organisation d'intégration économique régionale ne doit être considéré comme venant s'ajouter aux instruments déjà déposés par les États membres de ladite organisation.

Article 30

Régimes constitutionnels fédéraux ou non unitaires

Reconnaissant que les accords internationaux lient également les Parties indépendamment de leurs systèmes constitutionnels, les dispositions ci-après s'appliquent aux Parties ayant un régime constitutionnel fédéral ou non unitaire:

a) en ce qui concerne les dispositions de la présente Convention dont l'application relève de la compétence du pouvoir législatif fédéral ou central, les obligations du gouvernement fédéral ou central seront les mêmes que celles des Parties qui ne sont pas des États fédéraux;

b) en ce qui concerne les dispositions de la présente Convention dont l'application relève de la compétence de chacune des unités constituantes telles que États, comtés, provinces ou cantons, qui ne sont pas, en vertu du régime constitutionnel de la fédération, tenus de prendre des mesures législatives, le gouvernement fédéral portera, si nécessaire, lesdites dispositions à la connaissance des autorités compétentes des unités constituantes telles qu'États, comtés, provinces ou cantons avec son avis favorable pour adoption.

Article 31

Dénonciation

1. Chacune des Parties a la faculté de dénoncer la présente Convention.

2. Uppsägningen skall ske genom ett skriftligt instrument som skall deponeras hos Unescos generaldirektör.

3. Uppsägningen träder i kraft tolv månader efter mottagandet av uppsägningsinstrumentet. Den skall inte påverka den uppsägande partens finansiella förpliktelser för rån dagen då uppsägningen träder i kraft.

2. La dénonciation est notifiée par un instrument écrit déposé auprès du Directeur général de l'UNESCO.

3. La dénonciation prend effet douze mois après réception de l'instrument de dénonciation. Elle ne modifie en rien les obligations financières dont la Partie dénonciatrice est tenue de s'acquitter jusqu'à la date à laquelle le retrait prend effet.

Artikel 32

Depositariens uppgifter

Unescos generaldirektör skall i egenskap av depositarie för denna konvention underätta de stater som är medlemmar i organisationen, de stater som inte är medlemmar i organisationen och de regionala organisationer för ekonomisk integration som avses i artikel 27 samt Förenta nationerna om deponering av alla ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument som avses i artiklarna 26 och 27 och om de uppsägningar som avses i artikel 31.

Article 32

Fonctions du depositaire

Le Directeur général de l'UNESCO, en sa qualité de depositaire de la présente Convention, informe les États membres de l'Organisation, les États non membres et les organisations d'intégration économique régionale visés à l'article 27, ainsi que l'Organisation des Nations Unies, du dépôt de tous les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion mentionnés aux articles 26 et 27, de même que des dénonciations prévues à l'article 31.

Artikel 33

Ändringar

1. Varje part får genom ett skriftligt meddelande till generaldirektören föreslå ändringar i denna konvention. Generaldirektören skall vidarebefordra ett sådant meddelande till samtliga parter. Om minst hälften av parterna inom sex månader efter utsändandet av meddelandet om underrättelsen ställer sig positiv till denna begäran, skall generaldirektören lägga fram förslaget för diskussion och eventuellt antagande vid partskonferensens nästa möte.

2. Ändringar skall antas med två tredjedelar av närvarande och röstande parter.

3. När ändringarna i denna konvention blivit antagna skall de läggas fram för par-

Article 33

Amendements

1. Toute Partie peut, par voie de communication écrite adressée au Directeur général, proposer des amendements à la présente Convention. Le Directeur général transmet cette communication à toutes les Parties. Si, dans les six mois qui suivent la date de transmission de la communication, la moitié au moins des Parties donne une réponse favorable à cette demande, le Directeur général présente cette proposition à la prochaine session de la Conférence des Parties pour discussion et éventuelle adoption.

2. Les amendements sont adoptés à la majorité des deux tiers des Parties présentes et votantes.

3. Les amendements à la présente

terna för ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning.

4. För de parter som ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till ändringarna i denna konvention träder dessa ändringar i kraft tre månader efter det att de instrument som avses i punkt 3 i denna artikel deponerats av två tredjedelar av parterna. Därefter träder för varje part som ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till en ändring, denna ändring i kraft tre månader efter det att parten deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

5. Det förfarande som fastställs i punkterna 3 och 4 skall inte tillämpas på ändringar som görs i artikel 23 beträffande antalet ledamöter i regeringskommittén. Dessa ändringar träder i kraft vid antagandet.

6. En stat eller en regional organisation för ekonomisk integration enligt artikel 27 som blir part i denna konvention efter det att ändringar trätt i kraft i enlighet med punkt 4 i denna artikel skall, om den inte uttryckt en annan avsikt, anses vara

a) part i denna konvention i dess sålunda ändrade lydelse samt

b) part i denna konvention i dess icke ändrade lydelse i förhållande till varje part som inte är bunden av dessa ändringar.

Artikel 34

Giltiga texter

Denna konvention upprättas på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska, vilka sex texter är lika giltiga.

Artikel 35

Registrering

I enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga skall denna konvention regi-

Convention, une fois adoptés, sont soumis aux Parties pour ratification, acceptation, approbation ou adhésion.

4. Pour les Parties qui les ont ratifiés, acceptés, approuvés ou y ont adhéré, les amendements à la présente Convention entrent en vigueur trois mois après le dépôt des instruments visés au paragraphe 3 du présent article par les deux tiers des Parties. Par la suite, pour chaque Partie qui ratifie, accepte, approuve un amendement ou y adhère, cet amendement entre en vigueur trois mois après la date de dépôt par la Partie de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

5. La procédure établie aux paragraphes 3 et 4 ne s'applique pas aux amendements apportés à l'article 23 concernant le nombre des membres du Comité intergouvernemental. Ces amendements entrent en vigueur au moment de leur adoption.

6. Un État ou une organisation d'intégration économique régionale au sens de l'article 27 qui devient Partie à la présente Convention après l'entrée en vigueur d'amendements conformément au paragraphe 4 du présent article est, faute d'avoir exprimé une intention différente, considéré comme étant:

a) Partie à la présente Convention ainsi amendée; et

b) Partie à la présente Convention non amendée à l'égard de toute Partie qui n'est pas liée par ces amendements.

Article 34

Textes faisant foi

La présente Convention est établie en anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe, les six textes faisant également foi.

Article 35

Enregistrement

Conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, la présente Convention

streras vid Förenta nationernas sekretariat
på anmodan av Unescos generaldirektör.

sera enregistrée au Secrétariat de
l'Organisation des Nations Unies à la
requête du Directeur général de l'UNESCO.

Bilaga

Annexe

FÖRLIKNINGSFÖRFARANDE**PROCEDURE DE CONCILIATION**

Artikel 1

Article premier

*Förlikningskommissionen**Commission de conciliation*

En förlikningskommission skall bildas på begäran av endera parten. Om de tvistande parterna inte kommer överens om annat, skall kommissionen bestå av fem ledamöter. Vardera parten skall utse två ledamöter och de sålunda utsedda ledamöterna skall gemensamt utse ordföranden.

Une Commission de conciliation est créée à la demande de l'une des Parties au différend. À moins que les Parties n'en conviennent autrement, la Commission se compose de cinq membres, chaque Partie concernée en désignant deux et le Président étant choisi d'un commun accord par les membres ainsi désignés.

Artikel 2

Article 2

*Kommissionens ledamöter**Membres de la commission*

Om en tvist uppstår mellan fler än två parter skall de parter som har samma intresse gemensamt utse sina ledamöter i kommissionen. När minst två tvistande parter har oberoende intressen eller när de är oense om huruvida de har samma intresse skall de utse sina ledamöter var för sig.

En cas de différend entre plus de deux Parties, les parties ayant le même intérêt désignent leurs membres de la Commission d'un commun accord. Lorsque deux Parties au moins ont des intérêts indépendants ou lorsqu'elles sont en désaccord sur la question de savoir si elles ont le même intérêt, elles nomment leurs membres séparément.

Artikel 3

Article 3

*Utnämmande av ledamöter**Nomination*

Om kommissionens samtliga ledamöter inte utsetts av de tvistande parterna inom två månader efter det att inrättandet av en förlikningskommission begärts, skall Unescos generaldirektör på begäran av den part som begärt detta genomföra nödvändiga utnämningar inom en period av ytterligare två månader.

Si, dans un délai de deux mois après la demande de création d'une commission de conciliation, tous les membres de la Commission n'ont pas été nommés par les Parties, le Directeur général de l'UNESCO procède, à la requête de la Partie qui a fait la demande, aux nominations nécessaires dans un nouveau délai de deux mois.

Artikel 4

Kommissionens ordförande

Om kommissionen inom två månader efter det att den sista ledamoten utnämns ännu inte utsett sin ordförande, skall Unescos generaldirektör på begäran av en part utse ordföranden inom en period av ytterligare två månader.

Artikel 5

Beslut

Förlikningskommissionen fattar sina beslut med en majoritet av ledamöternas röster. Om de tvistande parterna inte kommer överens om annat, skall förlikningskommissionen fastställa sitt eget förfarande. Kommissionen skall lägga fram ett förslag på tvistlösning som parterna skall överväga i positiv anda.

Artikel 6

Oenighet

Om det råder oenighet om förlikningskommissionens behörighet avgör denna om den är behörig eller ej.

Article 4

Président de la commission

Si, dans un délai de deux mois après la nomination du dernier des membres de la Commission, celle-ci n'a pas choisi son Président, le Directeur général procède, à la requête d'une Partie, à la désignation du Président dans un nouveau délai de deux mois.

Article 5

Décisions

La Commission de conciliation prend ses décisions à la majorité des voix de ses membres. À moins que les Parties au différend n'en conviennent autrement, elle établit sa propre procédure. Elle rend une proposition de résolution du différend que les Parties examinent de bonne foi.

Article 6

Désaccords

En cas de désaccord au sujet de la compétence de la Commission de conciliation, celle-ci décide si elle est ou non compétente.